

Вибрані біблійні тексти для глибшого дослідження

Абсолютно необхідні!

просто висловленням людської точки зору яка часто буває помилковою стосовно
розуміння Бога?

“що нам надзвичайно важливо ... оскільки відсутність цього розуміння може
привести до встановлення нами іпоклоніння фальшивим богам.” (Исайя 11:6,
9)

Таһыгар

Бобиль, философия доктора.

Вибрані біблійні тексти для глибшого дослідження

Абсолютно необхідні!

Таһыгар Бобиль, философия доктора.

характерних ©2016/2017/2018/2019/2022 це означає. проясняє 1.5. інформацію про Себе *Жодному разіможна нехтуватитим фактом* ввійти до Його відпочинк. 1036 У. Гранд- авеню, Калифорния Герер- бичигэ, 93433, U.S.A. ISBN: 978-1-940482-09-5.

Хүн төрөлхтөн яагаад асуудлаа шийдэж чадахгүй вэ?

Дали знаете дека се загрижени првите и последните работи што ги покажува Библијата дека Исус ги проповедал вибрані біблійні тексти для глибшого дослідження?

Тангара саарыстыбатын сүрүн соругунан апостоллар уонна кинилэр кэннилэриттэн иһэр дьон сүрүн сыаллара буоларын билэбит дуо?

Бурхны Хаанчлал Есүсийнх үү? Бурханы хаант улс Есүс одоо бидний дотор Амьдарч байна уу? Бурхны Хаанчлал ирээдүйд жинхэнэ хаанчлал болох уу? Библийн сургаалд та итгэх үү?

Што е кралство? Што е само Царството Божјо? Што учи Библијата? Што поучувала раната християнска црква?

Эһиги өйдүүгүт: тангара саарыстыбата бу дойдуга иһитиннэриллэ илигинэ, бүтэр Уһук тийэн кэлиэ суоҕа дуо?

Нүүрэн талын нүүрэн дээрх гэрэл зурагт Бурдин хэвлэл, графикийн зохиосон чонотой хамт хэвтэж байгаа хургыг харуулсан байна. Арын хавтас дээрх гэрэл зураг нь доктор Боб Тиеллийн 2013 онд авсан Иерусалим дахь Бурханы Сүмийн анхны барилгын нэг хэсэг юм.

НЕОБХІДНО

1. Створена за Його образом юдина вища за інші?
2. Зараз усе творіння несе спотворене?
3. Порядок творіння уде корисним ми можемо відчути Божу велич?
4. Існування ніколи не закінчиться езмертний безкінечний?
5. Завжди відповідають іншим рисам Його характеру Бог існує у всьому
6. Означає не тільки те що немає іншого крім ього але й що Він...
7. Вартий нашого поклоніння

Буде потурати гріху

1. Створена за Його образом юдина вища за інші?

Свет сутыкаецца з мноствам праблем.

Многія людзі галодныя. Многія людзі прыгнечаны. Многія людзі сутыкаюцца з беднасцю. Многія краіны знаходзяцца ў сур'ёзных даўгах. Дзеці, у тым ліку ненароджаныя, сутыкаюцца з гвалтам. Устойлівыя да лекаў хваробы хвалююць многіх лекараў. У буйных прамысловых гарадах паветра занадта забруджанае, каб быць здаровым. Розныя палітыкі пагражаюць вайной. Тэракты працягваюцца.

Ці могуць сусветныя лідэры вырашыць праблемы, з якімі сутыкаецца чалавецтва?

Многія так думаюць.

Новы універсальны парадак дня

25 верасня 2015 г. пасля асноўнай прамовы папы Францішка з Ватыкана 193 краіны Арганізацыі Аб'яднаных Нацый (ААН) прагаласавалі за рэалізацыю «17 Мэтаў устойлівага развіцця» таго, што часам называюць *Новай сусветнай праграмай*. Вось 17 мэтаў ААН:

Мэта 1. Паўсюдна пакончыць з беднасцю ва ўсіх яе формах

Мэта 2. Пакончыць з голадам, дасягнуць харчовай бяспекі і паляпшэння харчавання і спрыяць устойліваму развіццю сельскай гаспадаркі

Мэта 3. Забяспечыць здаровы лад жыцця і спрыяць дабрабыту для ўсіх у любым узросце

Мэта 4. Забеспячэнне інклюзіўнай і справядлівай якаснай адукацыі і прасоўванне магчымасцей навучання на працягу ўсяго жыцця для ўсіх

Мэта 5. Дасягнуць гендэрнай роўнасці і пашырыць магчымасці ўсіх жанчын і дзяўчат

Мэта 6. Забяспечыць даступнасць і ўстойлівае кіраванне вадой і санітарыяй для ўсіх

Мэта 7. Забяспечыць доступ да даступнай, надзейнай, устойлівай і сучаснай энергіі для ўсіх

Мэта 8. Садзейнічанне ўстойліваму, інклюзіўнаму і ўстойліваму эканамічнаму росту, поўнай і прадуктыўнай занятасці і годнай працы для ўсіх

Мэта 9. Стварэнне ўстойлівай інфраструктуры, садзейнічанне інклюзіўнай і ўстойлівай індустрыялізацыі і спрыянне інавацыям

Мэта 10. Скарачэнне няроўнасці ўнутры і паміж краінамі

Мэта 11. Зрабіць гарады і паселішчы інклюзіўнымі, бяспечнымі, устойлівымі і ўстойлівымі

Мэта 12. Забяспечыць устойлівыя мадэлі спажывання і вытворчасці

Мэта 13. Прыняць тэрміновыя меры па барацьбе са змяненнем клімату і яго наступствамі

Мэта 14. Захаванне і рацыянальнае выкарыстанне акіянаў, мораў і марскіх рэсурсаў для ўстойлівага развіцця

Мэта 15. Абарона, аднаўленне і заахвочванне рацыянальнага выкарыстання наземных экасістэм, рацыянальнае кіраванне лясамі, барацьба з апустыньваннем, а таксама спыненне і зваротная дэградацыя зямель і спыненне страты біяразнастайнасці

Мэта 16. Садзейнічанне мірным і інклюзіўным грамадствам для ўстойлівага развіцця, забеспячэнне доступу да правасуддзя для ўсіх і стварэнне эфектыўных, падсправаздачных і інклюзіўных інстытутаў на ўсіх узроўнях

Мэта 17. Умацаванне сродкаў рэалізацыі і актывізацыя глабальнага партнёрства для ўстойлівага развіцця

Мяркуецца, што гэты парадак дня будзе цалкам рэалізаваны да 2030 года, і яго таксама называюць *Парадакам дня ў галіне ўстойлівага развіцця да 2030 года*. Ён накіраваны на вырашэнне хвароб, з якімі сутыкаецца чалавецтва, шляхам рэгулявання, адукацыі і міжнароднага і міжрэлігійнага супрацоўніцтва. У той час як многія з яго мэтаў добрыя, некаторыя з яго метадаў і мэтаў злыя (пар. Быццё 3:5). Гэты парадак дня таксама адпавядае энцыкліцы Папы Францішка *Laudato Si*.

«Новы ўсеагульны парадак дня» можна было б назваць «новым каталіцкім парадакам дня», бо слова «каталіцкі» азначае «паўсюдны». Папа Францішак назваў усынаўленне Новага *універсальнага парадку дня* «важны знак надзеі».

У рамках выканання пагаднення ААН у снежні 2015 года адбылася сустрэча ў Парыжы (афіцыйная назва *21 - я Канферэнцыя бакоў Рамачнай канвенцыі ААН аб змяненні клімату*). Папа Францішак таксама высока ацаніў гэтае міжнароднае пагадненне і параіў краінам

«уважліва ісці наперадзе з пачуццём салідарнасці, якое пастаянна расце».

Амаль усе краіны свету пагадзіліся з Парыжскімі пагадненнямі, якія прадугледжвалі канкрэтныя экалагічныя мэты і фінансавыя абавязацельствы. (Тады прэзідэнт ЗША Барак Абама ў 2016 годзе падпісаў дакумент, які абавязвае ЗША выконваць гэта, але ў 2017 годзе прэзідэнт ЗША Дональд Трамп заявіў, што Злучаныя Штаты НЕ прымуць узгодненых Парыжскіх пагадненняў. Гэта выклікала міжнароднае абурэнне і дапамагло ізаляваць ЗША з Еўропы і многіх іншых частак свету.) Пазней Папа Францішак заявіў, што чалавецтва «пайдзе ўніз», калі не зробіць змены, звязаныя з кліматам.

Нягледзячы на тое, што ніхто не хоча дыхаць забруджаным паветрам, галадаць, збяднець, знаходзіцца пад пагрозай знікнення і г.д., ці вырашаць чалавечыя намаганні мэты парадку дня Арганізацыі Аб'яднаных Нацый на перыяд да 2030 года і/або Парыжскія пагадненні праблемы, з якімі сутыкаецца чалавецтва?

Паслужны спіс ААН

Арганізацыя Аб'яднаных Нацый была ўтворана і створана 24 кастрычніка 1945 года пасля Другой сусветнай вайны, каб прадухіліць чарговы падобны канфлікт і паспрабаваць садзейнічаць міру ў свеце. На момант заснавання ААН мела 51 краіну-члена; цяпер іх 193.

З моманту стварэння Арганізацыі Аб'яднаных Нацый па ўсім свеце адбыліся сотні, калі не тысячы канфліктаў, але ў нас яшчэ не было таго, што можна назваць трэцяй сусветнай вайной.

Некаторыя лічаць, што міжнароднае супрацоўніцтва, падобнае да таго, якое патрабуе Арганізацыя Аб'яднаных Нацый, у спалучэнні з тыпам міжканфесійнай і экуменічнай праграмы, якую спрабуюць прасоўваць Папа Францішак і многія іншыя рэлігійныя лідэры, прынясе мір і росквіт.

Аднак паслужны спіс Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, каб зрабіць гэта, не быў добрым. У дадатак да шматлікіх узброеных канфліктаў з моманту ўтварэння Арганізацыі Аб'яднаных Нацый, некалькі мільёнаў людзей галодныя, бежанцы і/ці адчайна бедныя.

Больш за дзесяць гадоў таму Арганізацыя Аб'яднаных Нацый паставіла задачу ажыццявіць свае *мэты развіцця тысячагоддзя*. У яго было восем «мэтаў развіцця», але гэта не ўвянчалася поспехам, нават паводле самой ААН. Так, у 2015 годзе былі прыняты яе так званыя «17 мэт устойлівага развіцця». Некаторыя настроены аптымістычна. Некаторыя лічаць гэта ўтапічнай фантазіяй.

Што тычыцца ўтопіі, то 6 мая 2016 г. Папа Францішак заявіў, што марыць аб гуманнай еўрапейскай утопіі, якой яго Касцёл можа дапамагчы гэтаму кантыненту. Аднак сон Папы стане кашмарам (пар. Аб'яўленне 18).

Можа быць нейкае супрацоўніцтва і поспех, але...

У слоўніку *Merriam Webster* сцвярджаецца, што ўтопія - гэта «ўяўнае месца, дзе ўрад, законы і сацыяльныя ўмовы ідэальныя». Біблія вучыць, што чалавецтва не можа вырашыць свае праблемы самастойна:

²³ Госпадзе, я ведаю, што шлях чалавека не ў ім; Не ў сілах чалавека, які ходзіць, кіраваць сваімі крокамі. (Ерамія 10:23, NKJV паўсюль, калі не пазначана іншае)

Біблія вучыць, што міжнароднае супрацоўніцтва пацярпіць няўдачу:

¹⁶ Спусташэнне і пакуты на іхніх шляхах; ¹⁷ І дарогі міру не ведаюць. ¹⁸ Няма страху Божага перад вачыма іхнімі. (Рымлянам 3:16-18)

Тым не менш, многія людзі працуюць над сваім поглядам на ўтапічнае грамадства і нават часам спрабуюць уцягнуць рэлігію. Але амаль ніхто не хоча ісці шляхамі адзінага праўдзівага Бога. Справа не ў тым, што не будзе прагрэсу ў дасягненні якой-небудзь мэты Арганізацыі Аб'яднаных Нацый або Ватыкана. Будуць некаторыя (і многія мэты добрыя), а таксама некаторыя няўдачы.

На самай справе, і, магчыма, пасля масавага канфлікту, тып міжнароднага мірнага пагаднення будзе ўзгоднены і пацверджаны (Данііл 9:27). Калі гэта адбудзецца, многія будуць ілжыва схільныя верыць, што чалавецтва створыць больш мірнае і ўтапічнае грамадства.

Шмат хто будзе захоплены такім міжнародным «утапічным прагрэсам» (пар. Ез 13, 10), а таксама рознымі знакамі і цудамі (2 Фес 2, 9-12). Але Біблія кажа, што такі мір не будзе трывалым (Данііла 9:27; 11:31-44), нягледзячы на тое, што могуць сцвярджаць лідэры (1 Фесаланікійцаў 5:3; Ісая 59:8).

Ідэя, што акрамя Ісуса (пар. Ян 15:5; Мацвея 24:21-22), чалавецтва можа прынесці ўтопію ў гэты «цяперашні злы век» з'яўляецца ілжывым Евангеллем (Галатаў 1:3-10).

Калі чалавецтва само па сабе абсалютна няздольнае да стварэння ўтопіі, ці магчымы любы тып утопіі?

так.

Валадарства Божае зробіць гэтую планету, а пазней і ўсю вечнасць, фантастычна лепшай.

2. Зараз усе творіння несе спотворене?

Біблія вучыць, што ўтапічнае грамадства, якое называецца Царствам Божым, заменіць чалавечыя ўрады (Данііла 2:44; Адкрыццё 11:15; 19:1-21).

Калі Ісус пачаў сваю публічную дзейнасць, Ён пачаў з пропаведзі **Евангелля Валадарства Богага**. Вось што паведаміў Марк:

¹⁴ Пасьля таго, як Ян быў пасаджаны ў вязьніцу, Ісус прыйшоў у Галілею, абвешчаючы Эвангелье Валадарства Богага, ¹⁵ і кажучы: «Споўніўся час, і наблізілася Валадарства Богага. Пакайцеся і верце ў Евангелле» (Мк 1, 14-15).

Тэрмін Евангелле паходзіць ад грэчаскага слова, транслітараванага як *euangelion*, і азначае «добрая вестка» або «добрая вестка». У Новым Запавеце ангельскае слова «царства», звязанае з Божым Валадарствам, згадваецца прыкладна 149 разоў у NKJV і 151 раз у *Бібліі Дуэ Рэймса*. Яно паходзіць ад грэчаскага слова, транслітараванага як *basileia*, якое азначае панаванне або сферу каралеўскай улады.

У чалавечых каралеўстваў, як і ў царства Богага, ёсць кароль (Адкрыццё 17:14), яны ахопліваюць геаграфічную вобласць (Адкрыццё 11:15), у іх ёсць правілы (Ісая 2:3-4; 30:9), і яны маюць прадметы (Лк. 13:29).

Вось першае публічнае навучанне Езуса, якое запісвае Мацвей:

²³ І хадзіў Ісус па ўсёй Галілеі, навучаючы ў сінагогах іхніх, абвешчаючы Евангелле Валадарства (Мц 4, 23).

Мацей таксама запісвае:

³⁵ Тады Езус хадзіў па ўсіх гарадах і вёсках, навучаючы ў сінагогах іхніх, абвяшчаючы Евангелле Валадарства (Мц 9, 35).

Новы Запавет паказвае, што Ісус будзе валадарыць вечна:

³³ І будзе валадарыць над домам Якава вечна, і валадарству Яго не будзе канца (Лк 1, 33).

Лука піша, што Ісус быў пасланы з мэтай прапаведаваць Валадарства Божае. Звярніце ўвагу на тое, чаму вучыў Ісус:

⁴³ Ён жа сказаў ім: «Я павінен абвяшчаць Валадарства Божае і ў іншых гарадах, бо на гэта Я пасланы» (Лк 4, 43).

Вы калі-небудзь чулі, што прапаведавалі? Ці ўсведамлялі вы калі-небудзь, што мэтай пасланьня Ісуса было прапаведаванне Валадарства Божага?

Лука таксама запісвае, што Ісус *сапраўды* пайшоў і прапаведаваў Валадарства Божае:

¹⁰ Апосталы, вярнуўшыся, расказалі Яму ўсё, што зрабілі. Тады Ён, узяўшы іх, адышоў асобна ў пустэльнае месца ў горадзе, які называўся Віфсаіда. ¹¹ Народ жа, даведаўшыся, пайшоў за Ім; і Ён, прыняўшы іх, казаў ім пра Валадарства Божае (Лк. 9, 10-11).

Ісус вучыў, што Валадарства Божае павінна быць галоўным прыярытэтам для тых, хто будзе ісці за Ім:

³³ Шукайце ж найперш Валадарства Божага і праўды Ягонай (Мацьвеева 6:33).

³¹ Але шукайце Валадарства Божага, і ўсё гэта дадасца вам. ³² Ня бойся, малы статак, бо Айцу вашаму ўпадабала даць вам Валадарства (Лк. 12, 31-32).

Хрысціяне павінны ШУКАЦЬ СПЕРШ Валадарства Божага. Яны робяць гэта, робячы гэта сваім галоўным прыярытэтам, жывучы так, як хоча, каб яны жылі Хрыстос, і чакаючы Яго вяртання і Валадарства. Тым не менш, большасць тых, хто вызнае Хрыста, не толькі не шукаюць найперш Валадарства Божага, але нават не ведаюць, што гэта такое. Многія таксама ілжыва лічаць, што Бог чакае ад хрысціян удзелу ў свецкай палітыцы. Не разумеючы Божага Валадарства, яны не разумеюць

жыць цяпер, як яны павінны, або зразумець, чаму чалавецтва такое недахопы.

Заўважце таксама, што Валадарства будзе дадзена малому статку (пар. Рым 11, 5). Каб быць часткай сапраўднай маленькай зграі, патрабуецца пакора.

Царства Божае на Зямлі яшчэ не ўсталявалася

Ісус вучыў, што Яго паслядоўнікі павінны маліцца аб прыходзе Царства, таму яны яшчэ не валодаюць ім:

⁹ Ойча наш, які ёсць у нябёсах, хай свяціцца імя Тваё . 10
Прыйдзі Валадарства Тваё. Хай будзе воля Твая (Мц 6, 9-10).

Езус паслаў сваіх вучняў абвяшчаць Валадарства Божае:

¹ Тады Ён склікаў дванаццаць вучняў Сваіх і даў ім моц і ўладу над усімі дэманамі і лячыць хваробы. ² Ён паслаў іх абвяшчаць Валадарства Божае (Лк 9, 1-2).

Ісус вучыў, што толькі Яго прысутнасць не з'яўляецца Царствам, бо Царства не было ўстаноўлена на Зямлі тады, і таму Ён зрабіў тое, што Ён не выганяў дэманаў сваім імем тады:

²⁸ Калі ж Я Духам Божым выганяю дэманаў, то прыйшло да вас Валадарства Божае (Мц 12, 28).

Сапраўднае Валадарства знаходзіцца ў будучыні - і цяпер яго няма, як паказвае Марк:

⁴⁷ І калі вока тваё спакушае цябе, вырві яго. Лепш табе з адным вокам увайсці ў Валадарства Божае, чым з двума вачыма быць выкінутым... (Мк 9, 47).

²³. Ісус, азірнуўшыся, сказаў вучням Сваім: «Як цяжка тым, хто мае багацьце, увайсці ў Валадарства Божае!» ²⁴. І здзівіліся вучні словам Ягоным. Але Езус зноў сказаў ім у адказ: «Дзеці, як цяжка ўвайсці ў Валадарства Божае тым, хто спадзяецца на багацьце! ²⁵ Лягчэй вярблюду прайсці праз ігольнае вухка, чым багатаму ўвайсці ў Валадарства Божае» (Мк 10, 23-25).

²⁵ Сапраўды кажу вам: ня буду больш піць з плоду вінаграднага да таго дня, калі буду піць яго новы ў Валадарстве Божым» (Мк 14, 25).

⁴³ Іосіф з Арыматэі, выбітны член савета, які сам чакаў Валадарства Божага, прыйшоў і адважыўся ... (Мк 15:43).

Ісус вучыў, што Валадарства цяпер не з'яўляецца часткай цяперашняга свету:

³⁶ Ісус адказаў: Валадарства Маё не з гэтага сьвету. Калі б з гэтага свету было Валадарства Маё, слугі Мае змагаліся б, каб Я не быў выдадзены Юдэям; але цяпер Валадарства Маё не адсюль» (Ян 18, 36).

Ісус вучыў, што Царства прыйдзе пасля таго, як Ён вернецца ў якасці Караля:

³¹ Калі ж прыйдзе Сын Чалавечы ў славе Сваёй і ўсе сьвятыя анёлы зь Ім, тады сядзе на троне славы Сваёй. ³² Усе народы зьбяруцца перад Ім, і аддзяліць іх адных ад другіх, як пастух аддзяляе авечак ад казлоў. ³³ І паставіць авечак па правую руку ад Сябе, а казлоў па левую. ³⁴ Тады скажа Валадар тым, што праваруч ад Яго: прыйдзеце, дабраслаўёныя Айца Майго, прыміце ў спадчыну Валадарства, падрыхтаванае вам ад стварэньня сьвету (Мц 25, 31-34).

Паколькі Царства Божага няма, мы не ўбачым сапраўднай утопіі, пакуль яно не будзе ўстаноўлена. Паколькі большасць не разумее Божага Валадарства, яны не разумеюць, як працуе Яго любячы ўрад.

Валадарства Божае не прыйдзе, «пакуль не ўвойдзе поўня язычнікаў» (Рым 11:25) — а гэтага яшчэ не адбылося.

Якім было Царства, паводле Ісуса?

Ісус даў некалькі тлумачэнняў таго, што такое Царства Божае:

²⁶. І сказаў Ён: Валадарства Божае падобнае да таго, калі б чалавек рассыпаў насенне на зямлю, ²⁷ і спаў бы ўначы і ўстае ўдзень, і зерне ўздыдзе і вырасце, а сам ня ведае, як. ²⁸ Бо зямля сама па сабе родзіць: спачатку зерне, потым калас, потым поўнае зерне ў каласах. ²⁹ Калі ж збожжа даспее, адразу пасылае серп, бо прыйшло жніво» (Мк 4, 26-29).

¹⁸ Тады Ён сказаў: да чаго падобна Царства Божае? І з чым мне гэта параўнаць? ¹⁹ Гэта падобна да гарчычнага зерня, якое чалавек узяў і пасадзіў у садзе сваім; і вырасла яна і стала вялікім дрэвам, і птушкі нябесныя ладзілі гнязды на галінах яго». ²⁰ І зноў сказаў: да чаго параўнаю Валадарства Божае? ²¹ Гэта падобна да закваскі, якую жанчына, узяўшы, паклала ў тры меры мукі, пакуль усё не ўкісне» (Лк 13, 18-21).

Гэтыя прытчы паказваюць, што спачатку Валадарства Божае зусім маленькае, але яно стане вялікім.

Лука таксама запісаў:

²⁹ Прыйдучь з усходу і захаду, з поўначы і поўдня і сядучь за стол у Валадарстве Божым (Лк. 13, 29).

Такім чынам, у Валадарства Божае будуць людзі з усяго свету. Гэта НЕ будзе абмежавана тымі, хто мае ізраільскае паходжанне або пэўныя этнічныя групы. Людзі, з усіх канцоў, сядучь у гэтае царства.

Лукі 17 і Царства

Лукі 17:20-21 некаторых бянтэжыць. Але перш чым перайсці да гэтага, звярніце ўвагу, што людзі сапраўды будуць есці ў Валадарстве Божым:

¹⁵. «Шчасьлівы, хто будзе есці хлеб у Валадарстве Божым!»
(Лукі 14:15).

Паколькі людзі (у будучыні) будуць есці ў Валадарстве Божым, гэта не проста тое, што цяпер адкладзена ў іх сэрцах, нягледзячы на няправільны пераклад / няправільнае разуменне Лукі 17:21, якія сведчаць пра адваротнае.

Пераклад Моффата Лукі 17:20-21 можа дапамагчы некаторым зразумець:

²⁰ На пытанне фарысеяў, калі прыйдзе Валадарства Божае, Ён адказаў ім: «Валадарства Божае прыйдзе не так, як вы спадзяецеся ўбачыць яго; ²¹ ніхто ня скажа: «Вось гэта» або «Вось гэта», бо Валадарства Божае цяпер сярод вас». (Лукі 17:20-21, Моффат; гл. таксама пераклады NASB і ESV)

Звярніце ўвагу, што Езус размаўляў з ненавернутымі, цялеснымі і крывадушнымі фарысеямі. Езус «адказаў ім» — гэта пытанне задалі Езусу фарысеі. Яны адмовіліся прызнаць Яго.

Ці былі яны ў ЦАРКВЕ? не!

Езус таксама не казаў пра неўзабаве арганізаваную царкву. Таксама Ён не казаў пра пачуцці ў розуме ці сэрцы.

Ісус казаў пра сваё Валадарства! Фарысеі не былі ў Яго пра касцёл. Яны нічога не ведалі пра тое, што неўзабаве павінна адкрыцца новазапаветная царква. Яны не былі ў прыгожых пачуццях.

Калі нехта думае, што Валадарства Божае – гэта ЦАРКВА – а Царства Божае было "ўнутры" фарысеяў – ці была ЦАРКВА ўнутры фарысеяў? Відавочна, што не!

Такая выснова даволі смешная, ці не так? У той час як некаторыя пратэстанцкія пераклады перакладаюць частку Лукі 17:21 як «Валадарства Божае «ўнутры вас» (NKJV/KJV), нават каталіцкая *Новая Ерусалімскавая Біблія* правільна перакладае гэта як «Валадарства Божае сярод вас».

Езус быў адзіным сярод фарысеяў. Цяпер фарысеі думалі, што чакаюць Валадарства Богага. Але яны гэта няправільна зразумелі. Ісус патлумачыў, што гэта не будзе мясцовае або абмежаванае Каралеўства толькі для габрэяў, як яны, здавалася, думалі (ні царква, як некаторыя цяпер лічаць). Божае Валадарства не было б проста адным з многіх чалавечых і бачных царстваў, на якія людзі маглі б паказаць або ўбачыць і сказаць: «Вось яно, вось»; або «гэта Каралеўства, там».

Сам Ісус быў народжаны, каб быць КАРАЛЕМ гэтага Валадарства, як Ён прама сказаў Пілату (Ян 18:36-37). Зразумейце, што Біблія выкарыстоўвае тэрміны «цар» і «царства» як узаемазаменыя (напрыклад, Данііл 7:17-18, 23). ВАЛАР будучага Валадарства

Божага тады і там стаяў побач з фарысеямі. Але яны не хацелі прызнаць Яго сваім каралём (Ян 19:21). Калі Ён вернецца, свет адрыве Яго (Адкрыццё 19:19).

У наступных вершах Евангелля ад Лукі 17 Езус апісвае сваё другое прышэсце, калі Валадарства Божае будзе кіраваць УСЯЙ ЗЯМЛЁЙ (працягваючы Мофата для паслядоўнасці ў гэтым раздзеле):

22. І сказаў вучням Сваім: «Прыйдуць дні, калі вы марна будзеце прагнуць хоць аднаго дня Сына Чалавечага. 23 Скажучы людзі: вось ён! — Бачыце, вось ён! але не выходзьце і не бяжыце за імі, 24 бо як маланка, што бліскае ад аднаго краю неба да другога, так будзе Сын Чалавечы ў свой дзень. 25 Але ён павінен спачатку перажыць вялікія пакуты і быць адкінутым цяперашнім пакаленнем. (Лукі 17:22-25, Моффат)

Ісус спасылаўся на маланкі, гэтак жа, як у Евангеллі ад Матфея 24:27-31, апісваючы Яго другое прышэсце, каб КІРАВАЦЬ усім светам. Езус не кажа, што Яго людзі не змогуць убачыць Яго, калі Ён вернецца.

Людзі не прызнаюць Яго сваім КАРАЛЕМ (Адкрыццё 11:15) і будуць змагацца супраць Яго (Адкрыццё 19:19)! Многія падумаюць, што Ісус прадстаўляе Антыхрыста. Ісус не казаў, што Валадарства Божае было ўнутры гэтых фарысеяў — Ён сказаў ім у іншым месцы, што яны не будуць у Валадарстве з-за іх крывадушнасці (Мацвея 23:13-14). Таксама Езус не казаў, што Касцёл будзе Валадарствам.

Царства Божае - гэта тое, у што людзі аднойчы змогуць увайсці - як пры ўваскрасенні праведнікаў! Тым не менш, нават Абрагама і іншых патрыярхаў яшчэ няма (пар. Габ 11, 13-40).

Вучні ведалі, што Царства Божае не было ў іх асабіста, і што яно павінна было з'явіцца, як паказвае наступнае, якое прыйшло пасля Лукі 17:21:

¹¹ Калі яны пачулі гэта, Ён сказаў іншую прытчу, таму што Ён быў каля Ерусаліма і таму што яны думалі, што Валадарства Божае з'явіцца адразу (Лк. 19:11).

Каралеўства відавочна было ў будучыні

Як вы можаце сказаць, што Каралеўства блізка? Адказваючы на гэтае пытанне, Ісус пералічыў прарочыя падзеі (Лукі 21:8-28), а затым вучыў:

²⁹ Паглядзіце на смакоўніцу і на ўсе дрэвы. ³⁰ Калі яны ўжо путаюцца, вы самі бачыце і ведаеце, што лета ўжо блізка. ³¹ Так і вы, **калі ўбачыце, што гэта адбываецца, ведайце, што наблізілася Валадарства Божае** (Лк 21, 29-31).

Езус хацеў, каб Яго народ сачыў за прароцкімі падзеямі, каб ведаць, калі прыйдзе Валадарства. У іншым месцы Ісус сказаў Свайму народу сачыць за прароцкімі падзеямі і звяртаць увагу на іх (Лк 21:36; Марка 13:33-37). Нягледзячы на словы Езуса, многія не глядзяць на прароцкія падзеі ў свеце.

У Евангеллі ад Лукі 22 і 23 Ісус зноў паказаў, што Валадарства Божае здзейсніцца ў будучыні, калі Ён вучыў:

¹⁵. Жаданьнем жадаў я есьці гэтую пасху з вамі, перш чым пакутаваць; ¹⁶ бо кажу вам, што больш ня буду есьці яго,

пакуль ня споўніцца ў Валадарстве Божым». ¹⁷ І, узяўшы келіх, узнёс падзяку і сказаў: вазьміце гэта і падзяліце паміж сабою; ¹⁸ бо кажу вам, што не буду піць ад плоду вінаграднага, пакуль не прыйдзе Валадарства Божае» (Лк 22, 15-18).

³⁹ Але адзін з тых злачынцаў, што былі ўкрыжаваныя зь Ім, блюзьнерыў Яго і казаў: «Калі Ты Месія, выратуй сябе і выратуй і нас». ⁴⁰ І дакараў яго таварыш ягоны, і ён сказаў яму: «Ці ж ты і Бога не баішся? Бо і вы разам з Ім на асуджэнне. ⁴¹ І мы справядліва, таму што мы вартыя, бо нам адплачана паводле таго, што мы зрабілі, але ад гэтага нічога благога не ўчынена». ⁴² І сказаў Іешуа : Госпадзе мой, успомні мяне, калі прыйдзеш у Царства Тваё. ⁴³ Але Ісус сказаў яму: «Амэн! Я кажу табе, што сёньня ты будзеш са Мною ў раі». (Лука 23:39-43, арамейскі на простаі англійскай)

Валадарства Божае не прыйшло, як толькі Ісус быў забіты альбо як Марк і Лука паказваюць нам:

⁴³ Іосіф з Арыматэі, выбітны член савета, які сам чакаў Валадарства Божага, прыйшоў і адважыўся ... (Мк 15:43).

⁵¹ Ён быў з Арыматэі, горада яўрэйскага, які сам таксама чакаў Валадарства Божага (Лк 23, 51).

Гэта пасля ўваскрасення (і Карыньянаў 15:50-55), што хрысціяне будуць народжаныя зноў, каб увайсці ў Валадарства Божае, як Ян запісвае:

³ Ісус сказаў яму ў адказ: «Сапраўды, сапраўды кажу табе: калі хто не народзіцца звыш, ня можа ўбачыць Валадарства Божага». ⁴ Нікадэм сказаў Яму: «Як можа чалавек нарадзіцца, калі ён стары? Ці можа ён другі раз увайсці ва ўлонне маці сваёй і нарадзіцца?» ⁵ Адказаў Езус: «Сапраўды, сапраўды кажу табе: калі хто не народзіцца з вады і Духа, не можа ўвайсці ў Валадарства Божае (Ян 3, 3-5).

Толькі Божы народ убачыць канчатковае паслятысячагадовае Царства Божае.

Цяпер, калі ласка, зразумейце, што пасля таго, як Ісус уваскрос, Ён зноў вучыў аб Валадарстве Божым:

³ Ён таксама прадставіў Сябе жывым пасля Сваіх пакут шматлікімі беспамылковымі доказамі, будучы перад імі на працягу сарака дзён і кажучы пра тое, што адносіцца да Валадарства Божага (Дз 1, 3).

Першая і апошняя пропаведзі, якія Ісус даў, былі пра Валадарства Божае! Езус прыйшоў як пасланнік, каб навучыць аб гэтым Валадарстве.

Ісус таксама загадаў апосталу Яну напісаць пра тысячагадовае Царства Божае, якое будзе на зямлі. Звярніце ўвагу на тое, што Ён напісаў Яну:

⁴ Я бачыў душы тых, што былі абезгалоўлены за сьведчаньне пра Ісуса і за слова Божае, якія не пакланіліся зьверу і вобразу

ягонаму і не прынялі знака ягонага на лоб і на рукі свае. І яны жылі і валадарылі з Хрыстом тысячу гадоў (Адкрыццё 20:4).

Раннія хрысціяне вучылі, што тысячагадовае Царства Божае будзе на зямлі і замяніць урады свету, як вучыць Біблія (пар. Адкрыццё 5:10, 11:15).

Чаму, калі Валадарства Божае такое важнае, большасць не чулі пра яго?

Часткова таму, што Езус назваў гэта таямніцай:

¹¹ І сказаў ім: вам дадзена ведаць таямніцу Валадарства Божага; а тым, хто звонку, усё ў прытчах (Мк 4, 11).

Нават сёння сапраўднае Валадарства Божае з'яўляецца таямніцай для большасці, як і большая частка Божага плана (гл. таксама нашу бясплатную кнігу ў Інтэрнэце на www.ccog.org пад назвай: [ТАЯМНІЦА БОЖАГА ПЛАНУ. Чаму Бог стварыў што-небудзь? Чаму Бог стварыў вас ?](#)).

Улічыце таксама, што Ісус сказаў, што канец (веку) наступіць (неўзабаве) ПАСЛЯ таго, як Евангелле Валадарства будзе абвешчана ва ўсім свеце як СВЕДКА:

¹⁴ І гэтае Евангелле Валадарства будзе абвешчана па ўсім свеце на сведчанне ўсім народам, і тады прыйдзе канец (Мацвее 24:14).

Абвяшчэнне Евангелля Валадарства Божага важна і павінна быць здзейснена ў гэтыя апошнія часы. Гэта «добрае пасланне»,

паколькі яно дае сапраўдную надзею на барацьбу з хваробамі чалавецтва, нягледзячы на тое, што могуць вучыць палітычныя лідэры.

Калі ўлічыць словы Ісуса, павінна быць ясна, што сапраўдная хрысціянская царква павінна абвяшчаць Евангелле Валадарства цяпер. Гэта павінна быць галоўным прыярытэтам Касцёла. І каб зрабіць гэта належным чынам, трэба выкарыстоўваць некалькі моў. Гэта тое, да чаго імкнецца *Нязменная Царква Божая*. І таму гэты буклет быў перакладзены на мноства моваў.

Ісус вучыў, што большасць НЕ прыме Яго шлях:

¹³ Уваходзьце цеснай брамай; бо шырокія брамы і шырокі шлях, што вядуць у пагібель, і многа тых, што ходзяць імі. ¹⁴ Бо вузкая брама і вузкая дарога, што вядзе да жыцця, і няшмат тых, хто знаходзіць яе. (Мацьвее 7:13-14)

Евангелле Валадарства Божага вядзе да жыцця!

Можа быць цікава адзначыць, што хаця большасць тых, хто лічыць сябе хрысціянамі, здаецца, не звяртаюць увагі на тое, што Хрыстос рабіў акцэнт на пропаведзі Евангелля Валадарства Божага, свецкія тэолагі і гісторыкі часта разумелі, што гэта тое, чаму насамрэч вучыць Біблія.

Тым не менш, сам Ісус чакаў, што Яго вучні будуць вучыць Евангеллю Валадарства Божага (Лк 9, 2, 60). Паколькі будучае каралеўства будзе заснавана на Божых законах, яно прынясе мір і росвіт — і

выкананне гэтых законаў у наш час вядзе да сапраўднага міру (Псальм 119:165; Эфесянам 2:15).

І гэтая радасная навіна аб царстве была вядомая ў пісаннях Старога Завету.

3.   Порядок творіння уде корисним ми можемо відчути Божу велич?

Першая і апошняя запісаная пропаведзь Ісуса ўключала абвяшчэнне Евангелля Валадарства Божага (Марка 1:14-15; Дзеі 1:3).

Божае Валадарства - гэта тое, пра што габрэі часоў Ісуса павінны былі нешта ведаць, бо пра гэта згадвалася ў іх пісаннях, якія мы цяпер называем Старым Запаветам.

Данііл вучыў аб Царстве

Прарок Данііл пісаў:

⁴⁰ І чацьвёртае царства будзе моцным, як жалеза, паколькі жалеза разьбівае і разьбівае ўсё; і, як жалеза, якое раздушвае, тое царства разаб'ецца на часткі і раздушыць усе астатнія. ⁴¹ У той час як ты бачыў ногі і пальцы, часткова з ганчарнай гліны, а часткова з жалеза, каралеўства будзе падзелена; але сіла жалеза будзе ў ім, як вы бачылі жалеза, змяшанае з керамічнай глінай. ⁴² І як пальцы на нагах былі часткова з жалеза, а часткова з гліны, так і каралеўства будзе часткова моцным, а часткова крохкім. ⁴³ Як бачыў ты жалеза, зьмешанае з керамічнай глінай, яны змяшаюцца з семем чалавечым; але яны не будуць прылягаць адна да адной, як жалеза не змешваецца з глінай. ⁴⁴ І ў дні гэтых цароў Бог нябесны паставіць царства, якое вавек не разбурыцца; і царства не будзе пакінута іншым людзям; яно разаб'е і знішчыць усе гэтыя царствы, і будзе стаяць вечна (Данііл 2:40-44).

¹⁸ Але сьвятых Усявышняга атрымаюць царства і будуць валодаць царствам навекі, нават на вякі вякоў». (Данііл 7:18).

²¹. Я глядзеў; і той самы рог ваяваў са сьвятымі і перамог іх, ²² пакуль не прыйшоў Спрадвечны днёмі, і ня быў вынесены суд

на карысьць сьвятых Усявышняга, і надышоў час сьвятым завалодаць царствам . (Данііл 7:21-22)

Ад Данііла мы даведаемся, што прыйдзе час, калі Валадарства Божае знішчыць царствы гэтага свету і будзе існаваць вечна. Мы таксама даведаемся, што сьвятые будуць мець свой удзел у атрыманні гэтага Валадарства.

Многія часткі прароцтваў Данііла датычацца нашага часу ў 21 стагоддзі .

Звярніце ўвагу на некаторыя ўрыўкі з Новага Запавету:

¹² «Дзесяць рагоў, якія ты бачыў, гэта дзесяць цароў, якія яшчэ не атрымалі царства, але прымаюць уладу на адну гадзіну, як цary са зьверам. ¹³ Яны аднадушныя і аддадуць сілу сваю і ўладу зьверу. ¹⁴ Яны будуць весці вайну з Ягнём, і Ягня пераможа іх, бо Ён - Пан над уладарамі і Цар цароў; і тыя, хто з Ім, пакліканыя, выбраныя і верныя». (Адкрыццё 17:12-14)

Такім чынам, як у Старым, так і ў Новым Запавеце мы бачым канцэпцыю таго, што ў канцы часу будзе зямное царства з дзесяці частак, і што Бог знішчыць яго і ўсталое сваё царства.

Ісая вучыў аб Царстве

Бог натхніў Ісаю напісаць пра першую частку Валадарства Божага, тысячагадовае праўленне, вядомае як тысячагоддзе, наступным чынам:

¹ Выйдзе жазло са ствала Есэя, і галіна вырасце з каранёў яго. ² Спачыне на Ім Дух Гасподні, Дух мудрасьці і розуму, Дух рады і сілы, Дух веды і страху Гасподняга.

³ У страху Гасподнім уцеха Ягоная, і ня з выгляду вачэй Сваіх Ён будзе судзіць і не па слыху вушэй Сваіх судзіць; ⁴ Але Ён будзе судзіць бедных па праўдзе і вырашаць па справядлівасьці

для пакорлівых зямлі; Жазлом вуснаў Сваіх ударыць па зямлі, і духам вуснаў Сваіх заб'е бязбожнікаў. ⁵ Праведнасьць будзе поясам сыцёгнаў Ягоных, і праўда - поясам сыцёгнаў Ягоных.

⁶ І воўк будзе жыць зь ягнём, і барс будзе ляжаць зь казьянятам, і цяля, і леў, і ўкормленае цяля разам; І маленькае дзіця павядзе іх. ⁷ Будуць пасвіцца карова і мядзведзь; Іх дзеці будуць ляжаць разам; І леў будзе есьці салому, як вол. ⁸ Дзіця, якое корміць грудзьмі, будзе гуляць ля норы кобры, а дзіця, аднятае ад грудзей, суне руку сваю ў логава гадзюкавае. ⁹ На ўсёй сьвятой гары Маёй ня будуць шкодзіць і не губіць, бо зямля будзе напоўнена веданьнем Госпада, як воды пакрываюць мора.

¹⁰ «І ў той дзень будзе карань Ясееў, які будзе стаяць як сьцяг народу; Бо язычнікі будуць шукаць Яго, і месца адпачынку Яго будзе ў славе». (Ісая 11:1-10)

Прычына, па якой я назваў гэта першай часткай або першай фазай Царства Божага, заключаецца ў тым, што гэта час, калі яно будзе фізічным (да таго часу, калі святы горад, Новы Ерусалім, сыдзе з

нябёсаў, Адкрыцьцё 21) і праслужыць тысячу гадоў. Ісая пацвердзіў фізічны аспект гэтай фазы, калі працягнуў:

¹¹ Будзе ў той дзень, што Гасподзь ізноў працягне руку Сваю другі раз, каб вярнуць рэшту народу Свайго, які застаўся ад Асірыі і Егіпта, ад Патроса і Куша, ад Элама і Сэнаара, ад Эмата і астравы мора.

¹² Ён падыме сьцяг для народаў, і зьбярэ выгнанцаў Ізраіля, і зьбярэ расьсеяных Юдэяў з чатырох канцоў зямлі. ¹³ І знікне зайздрасць Яфрэмава, і праціўнікі Юды будуць знішчаны; Яфрэм не будзе зайздросціць Юдзе, і Юда не будзе дакучаць Яфрэму. ¹⁴ Але яны паляцяць на плячах Філістымлянаў на захад; Разам яны будуць рабаваць народ Усходу; Яны ўскладуць руку сваю на Эдом і Мааў; І народ Амона будзе слухацца іх. ¹⁵ Гасподзь праклёнам знішчыць заліў мора Егіпецкага; Сваім магутным ветрам Ён махне кулаком над ракой, і ўдарыць па ёй у сем патокаў, і прымусіць людзей пераходзіць праз яе ў сухіх абутках. ¹⁶ Будзе вялізная дарога для астатку народу Ягонага, які застанеца ад Асірыі, як гэта было для Ізраіля ў той дзень, калі ён выйшаў зь зямлі Егіпецкай. (Ісая 11:11-16)

Ісая таксама быў натхнёны напісаць:

² Цяпер станеца ў апошнія дні, што гара дома Гасподняга будзе пастаўлена на вяршыні гор і будзе ўзвышаная над узгоркамі; І ўсе народы пацякуць да яго. ³ Прыйдучь многія людзі і скажуць: хадзем, узьдзем на гару Гасподнюю, у дом Бога Якубавага; Ён навучыць нас дарогам Сваім, і мы будзем

хадзіць сцэжкамi Ягонымi». **Бо з Сіёна выйдзе закон**, і слова Гасподняе з Ерусаліма. ⁴ Ён будзе судзіць паміж народамі і дакарае многія народы; Яны перакуюць мячы свае на аралы і дзіды свае – на сярпы; **Не падыме народ на народ меча, і не будуць больш вучыцца ваяваць.** ... ¹¹ Высокія позіркi чалавечыя будуць прыніжаныя, ганарыстасць людзей будзе паніжаная, і Гасподзь адзін будзе ўзвышаны ў той дзень. (Ісая 2: 2-4, 11)

Такім чынам, гэта будзе ўтапічны час міру на зямлі. У рэшце рэшт, гэта будзе вечна, калі будзе кіраваць Ісус. Грунтуючыся на розных пісаннях (Псалом 90:4; 92:1; Ісая 2:11; Асія 6:2), габрэйскі Талмуд вучыць, што гэта доўжыцца 1000 гадоў (Вавілонскі Талмуд: Трактат Сінедрыёна, Фоліо 97а).

| saiah быў натхнёны напісаць наступнае:

⁶ Бо Дзіця нарадзілася нам, Сын дадзены нам; І ўлада будзе на плячы Ягоным. І дадуць імя Яму: Цудоўны, Дарадца, Бог магутны, Айцец вечнасці, Князь міру. ⁷ Павелічэнню ўлады і міру Ягонага не будзе канца На троне Давіда і над Царствам Ягоным, каб упарадкаваць яго і ўмацаваць яго судом і справядлівасцю З таго часу і навекі. Руплівасць Госпада Саваофа зробіць гэта. (Ісая 9:6-7)

Звярніце ўвагу, што Ісая сказаў, што Ісус прыйдзе і заснуе царства з урадам. У той час як многія, хто вызнае Хрыста, цытуюць гэты ўрывак, асабліва ў снежны кожнага года, яны, як правіла, не заўважаюць, што ён прарочыць больш, чым той факт, што Ісус народзіцца. Біблія

паказвае, што Царства Божае мае ўрад з законамі над падданымі, і што Ісус будзе кіраваць ім. Ісая, Данііл і іншыя прарочылі гэта.

Законы Божыя - гэта шлях любові (Мацвея 22:37-40; Ян 15:10), і Царства Божае будзе кіравацца на аснове гэтых законаў. Такім чынам, Божае Валадарства, незалежна ад таго, колькі ў свеце яго бачыць, будзе грунтавацца на любові.

Псалмы і многае іншае

Не толькі Данііла і Ісаю Бог натхніў напісаць аб будучым Валадарстве Божым.

Езэкііль быў натхнёны напісаць, што тыя з *плямёнаў* Ізраіля (а не толькі габрэі), якія былі раскіданы падчас Вялікай Смутку, будуць сабраныя разам у тысячагадовым царстве:

¹⁷ Таму скажы: так кажа Гасподзь Бог: зьбяру вас з народаў, зьбяру вас з краін, па якіх вы расьсеяны, і дам вам зямлю Ізраілеву. ¹⁸ І пойдучь туды, і забяруць адтуль усе ягонныя агіды і ўсе мярзоты ягонныя. ¹⁹ Тады Я дам ім адно сэрца, і ўкладу ў іх новы дух, і выніму каменнае сэрца зь плоці іхняй, і дам ім сэрца зь плоці, ²⁰ каб яны хадзілі паводле пастановаў Маіх і захоўвалі суды Мае і рабіць іх; і яны будуць Маім народам, і Я буду ім Богам. ²¹. А тых, чые сэрцы жадаюць брыдотаў і мярзот, Я аддам за ўчынкi іхнія на галаву іхнюю, кажа Гасподзь Бог. (Езэкііль 11:17-21)

Нашчадкі плямёнаў Ізраіля больш не будуць рассяяны, але будуць падпарадкоўвацца Божым пастановам і перастануць есці агідныя рэчы (Левіт 11; Другі закон 14).

Звярніце ўвагу на наступнае ў псальмах пра добрую навіну Богага Валадарства:

²⁷ Усе канцы сьвету ўспомняць і зьвернуцца да Госпада, і ўсе плямёны народаў паклоняцца Табе. ²⁸ Бо царства ў Госпада, і Ён валадарыць над народамі. (Псальмы 22:27-28)

⁶ Прастол Твой, Божа, на векі вечныя; Жазло праўды — скіпетр Валадарства Твайго. (Псальмы 45:6)

¹ О, сьпявайце Госпаду песню новую! Сьпявайце Госпаду, уся зямля. ² Сьпявайце Госпаду, дабраслаўляйце імя Ягонае; Абвяшчайце добрую вестку аб Яго збаўленні з дня ў дзень. ³ Абвяшчайце народам славу Ягоную, усім плямёнам цуды Ягонья. (Псалмы 96:1-3; таксама пар. 1 Хронік 16:23-24)

¹⁰ Хваляць Цябе, Госпадзе, усе справы Твае, і дабраслаўляюць Цябе сьвятых Твае. ¹¹ Будуць гаварыць пра славу валадарства Твайго і казаць пра моц Тваю, ¹² каб абвяшчаць сынам чалавечым магутнасьць Ягоную і слаўную веліч валадарства Ягонага. ¹³ Валадарства Тваё - валадарства вечнае, І валадарства Тваё ва ўсе пакаленьні. (Псальма 145:10-13)

Розныя аўтары Старога Завету таксама пісалі пра аспекты царства (напрыклад, Езэкііль 20:33; Авадзій 2 1; Міхей 4:7).

Такім чынам, калі Ісус пачаў вучыць Евангеллю Богага Валадарства, Яго непасрэдная аўдыторыя была ў некаторай ступені знаёмая з асноўнай канцэпцыяй.

4. Існування ніколи не закінчиться есмертний безкінецьний?

У той час як многія паводзяць сябе так, быццам Евангелле - гэта толькі добрая навіна пра асобу Ісуса, на самой справе паслядоўнікі Ісуса вучылі Евангеллю Валадарства Божага. Гэта паведамленне, якое прынёс Езус.

Апостал Павел пісаў пра Валадарства Божае і Езуса:

⁸ І ён увайшоў у сінагогу і тры месяцы адважна прамаўляў, разважаючы і пераконваючы аб царстве Божым (Дз 19, 8).

²⁵ І сапраўды, цяпер ведаю ўсіх вас, сярод якіх я хадзіў, прапаведуючы Валадарства Божае (Дз 20, 25).

²⁵. І калі прызначылі яму дзень, многія прыйшлі да яго ў дом, якім ён ад раніцы да вечара тлумачыў і ўрачыста сьведчыў пра Валадарства Божае, пераконваючы іх пра Ісуса з закону Майсея і прарокаў. ... ³¹ **абвяшчаючы Валадарства Божае і навучаючы рэчам, якія датычаць Госпада Ісуса Хрыста з усёй даверам, ніхто не забараняе Яму (Дзеі 28:23, 31).**

Звярніце ўвагу, што Валадарства Божае – гэта не толькі Ісус (хоць Ён з'яўляецца яго асноўнай часткай), бо Павел таксама вучыў пра Ісуса асобна ад таго, што ён вучыў пра Валадарства Божае.

Павел таксама назваў гэта Евангеллем Божым, але гэта ўсё яшчэ было Евангеллем Валадарства Божага:

⁹ ... мы абвяшчалі вам Евангелле Божае ... ¹² каб вы хадзілі годна Бога, які кліча вас у сваё Валадарства і славу. (1 Фесаланікійцаў 2: 9, 12)

Павел таксама назваў гэта Евангеллем Хрыста (Рымлянам 1:16). «Добрае пасланне» Езуса, пасланне, якому Ён вучыў.

Улічыце, што гэта было не проста Евангелле аб асобе Ісуса Хрыста або проста аб асабістым выратаванні. Павел сказаў, што Евангелле Хрыста ўключае паслухмянасць Ісусу, Яго вяртанне і Божы суд:

⁶ ... каб Бог адплаціў скрухай тым, хто вас турбуе, ⁷ і каб даў спакой вам, якія пакутуюць, з намі, калі Пан Езус з'явіцца з нябёсаў са сваімі магутнымі анёламі, ⁸ у палымным агні помсцячы тым, хто не ведае Бога, і на тых, хто не падпарадкоўваецца Евангеллю Госпада нашага Ісуса Хрыста. ⁹ Яны будуць пакараныя вечнай знішчэннем ад аблічча Госпада і ад славы сілы Ягонай, ¹⁰ калі Ён прыйдзе ў той дзень, каб быць праслаўленымі ў святых Сваіх і каб захапляцца ўсімі вернікамі, бо сьведчаньне нашае сярод вас паверылі (2 Фесаланікійцаў 1:6-10).

Новы Запавет паказвае, што Валадарства - гэта тое, што мы атрымаем, а не тое, што мы цяпер цалкам валодаем ім:

²⁸ мы атрымліваем Валадарства, якое немагчыма пахіснуць (Габрэяў 12:28).

Мы можам зразумець і з нецярпеннем чакаць таго, каб быць часткай Валадарства Богага цяпер, але не ўвайшлі ў яго цалкам.

Павел у прыватнасці пацвердзіў, што чалавек не можа цалкам увайсці ў Валадарства Богага як смяротны чалавек, як гэта адбываецца *пасля* ўваскрасення:

⁵⁰ Вось што кажу, браты, што плоць і кроў ня могуць успадкаваць Царства Богага; і тленнасць не спадкуе

нятленнасьці. ⁵¹ Вось кажу вам таямніцу: не ўсе мы памрэм, але ўсе пераменімся, ⁵² у імгненне, у імгненне вока, пры апошняй трубе. Бо затрубіць, і мёртвыя ўваскрэснуць нятленнымі, і мы пераменімся (1 Кар 15, 50-52).

¹ Дык заклінаю цябе перад Богам і Госпадам Ісусам Хрыстом, Які будзе судзіць жывых і мёртвых у час зьяўленьня Свайго і валадарства Свайго

(2 Цімафею 4:1).

Павел не толькі вучыў гэтаму, але і таму, што Ісус перадасць Валадарства Богу Айцу:

²⁰ Але цяпер Хрыстос уваскрос з мёртвых і стаўся першынцам сярод памерлых. ²¹ Бо як праз чалавека смерць, так праз чалавека і ўваскрасенне мёртвых. ²² Бо як у Адаме ўсе паміраюць, так і ў Хрысце ўсе ажывуць. ²³ Але кожны ў сваім парадку: першынец Хрыстос, потым тыя, што належаць Хрысту, у час прыходу Ягонага. ²⁴ Потым прыйдзе канец, калі Ён аддасць Валадарства Богу Айцу, калі пакладзе канец усялякаму панаваньню і ўсякай уладзе і моцы. ²⁵ Бо Яму трэба валадарыць, пакуль пакладзе ўсіх ворагаў пад ногі Свае. (1 Карынфянаў 15:20-25).

Павел таксама вучыў, што няправедныя (парушальнікі заповедзяў) не ўспадкуюць Валадарства Богага:

⁹ Хіба вы не ведаеце, што няправедныя не ўспадкуюць Валадарства Богага? Не падманвайце сябе. Ні распуснікі, ні

ідалапаклоннікі, ні чужаложнікі, ні гомасэксуалісты, ні мужаложнікі, ¹⁰ ні злодзеі, ні сквапнікі, ні п'яніцы, ні ліхасловы, ні рабаўнікі не ўспадкуюць Валадарства Божага (1 Кар 6, 9-10).

¹⁹ Учынкі плоці відавочныя, а гэта: пералюб, блуд, нячыстасьць, распуста, ²⁰ ідалапаклонства, чарадзеяства, нянавісьць, сваркі, зайздрасць, гнеў, карыслівасьць, сваркі, ерасі, ²¹ зайздрасць, забойствы, п'янства, гулянкi і таму падобнае; аб чым я загадзя кажу вам, як і казаў вам раней, што тыя, хто так робіць, не ўспадкуюць Валадарства Божага (Галатаў 5:19-21).

⁵ Бо гэта ведайце, што ніякі распуснік, ані нячысты, ані хцівец, які ёсьць ідалапаклоннік, ня мае спадчыны ў Валадарстве Хрыста і Бога (Эф. 5, 5).

Бог мае стандарты і патрабуе пакаяння ў граху, каб мець магчымасць увайсці ў Яго Валадарства. Апостал Павел папярэджаў, што некаторыя не будуць вучыць, што Евангелле Езуса з'яўляецца адказам, але іншыя:

³ Ласка вам і мір ад Бога Айца і Госпада нашага Ісуса Хрыста, ⁴ Які аддаў Сябе за грахі нашыя, каб вызваліць нас ад цяперашняга ліхога веку, паводле волі Бога і Айца нашага, ⁵ Якому слава назаўжды. Амін. ⁶ Я дзіўлюся, што вы так хутка адварочваецеся ад Таго, Хто паклікаў вас у ласцы Хрыстовай, да іншага Евангелля, ⁷ якое не з'яўляецца іншым; але ёсць некаторыя, якія вас непакоюць і хочуць перакруціць Евангелле

Хрыста. ⁸ Але нават калі б мы або анёл з неба абвяшчаў вам іншае Евангелле, чым мы абвяшчалі вам, хай будзе пракляты. ⁹ Як мы раней казалі, так і цяпер зноў кажу: калі хто абвяшчае вам Евангелле, акрамя таго, што вы прынялі, няхай будзе пракляты. (Галатам 1:3-9)

³ Але я баюся, каб, як змей падмануў Еву хітрасцю сваёй, так і вашыя розумы не сапсаваліся ад прастаты, якая ў Хрысце. ⁴ Бо калі той, хто прыходзіць, прапаведае іншага Ісуса, якога мы не прапаведавалі, або калі вы атрымаеце іншага духу, якога вы не атрымалі, або іншае Евангелле, якога вы не прынялі, - вы можаце змірыцца з гэтым! (2 Карынфянаў 11:3-4)

Што было «іншым» і «іншым», фактычна ілжывым, Евангеллем?

Ілжывае Евангелле мае розныя часткі.

Увогуле, ілжывае Евангелле заключаецца ў тым, каб верыць, што вы не павінны падпарадкоўвацца Богу і сапраўды імкнуцца жыць па Яго шляху, сцвярджаючы, што ведаеце Бога (пар. Мацвея 7:21-23). Ён, як правіла, эгаістычна арыентаваны.

Амаль 6000 гадоў таму (Быццё 3) змей падмануў Еву, каб паддацца фальшываму Евангеллю, і людзі лічылі, што яны ведаюць лепш за Бога і павінны самі вырашаць, што дабро і зло. Так, пасля прыходу Ісуса Яго імя часта прывязвалі да розных ілжывых Евангелляў — і гэта працягвалася і будзе працягвацца ў часы канчатковага Антыхрыста.

У часы апостала Паўла фальшывае Евангелле было па сутнасці гнастычнай і містычнай сумессю праўды і памылкі. Гностыкі ў

асноўным лічылі, што асаблівыя веды неабходныя для дасягнення духоўнага разумення, уключаючы выратаванне. Гностыкі схільныя верыць, што тое, што робіць плоць, не мае асаблівых наступстваў, і яны былі супраць падпарадкавання Богу ў такіх пытаннях, як сёмы дзень суботы. Адным з такіх ілжэлідараў быў Сымон Маг, пра якога папярэдзваў апостал Пётр (Дзеі 8:18-21).

Але гэта няпроста

Новы Запавет паказвае, што Філіп вучыў Валадарству Божаму:

⁵ Тады Філіп спусціўся ў горад Самарыю і прапаведаваў ім Хрыста. ... ¹² яны паверылі Піліпу, калі ён прапаведаваў тое, што датычыцца Валадарства Божага ... (Дзеі 8: 5, 12).

Але Езус, Павел і вучні вучылі, што нялёгка ўвайсці ў Валадарства Божае:

²⁴ І калі Ісус убачыў, што ён вельмі засмуціўся, сказаў: «Як цяжка тым, хто мае багацьце, увайсці ў Валадарства Божае! ²⁵ Бо лягчэй вярблюду прайсці праз ігольнае вушка, чым багатаму ўвайсці ў Царства Божае».

²⁶ Тыя, што чулі, казалі: хто ж можа выратавацца?

²⁷ Але Ён сказаў: немагчымае людзям магчыма Богу. (Лукаі 18:24-27)

²² «Нам трэба праз многія пакуты ўвайсці ў Валадарства Божае
» (Дз 14, 22).

³ Мы павінны заўсёды дзякаваць Богу за вас, браты, як ёсць

годна, бо вельмі расьце вера вашая, і любоў кожнага з вас узрастае адзін да аднаго, ⁴ каб мы самі хваліліся вамі ў цэрквах Божых за вашае цярдзеньне і веру ва ўсіх вашых перасьледах і пакутах, якія вы церпіце, ⁵ што ёсць відавочным сьведчаньнем праведнага суду Богага, каб вы былі ўдасноены Валадарства Богага, за якое вы і пакутуеце; ⁶ Бо гэта справядліва ў Бога адплаціць скрухай тым, хто турбуе вас, ⁷ і даць супакой вам, якія пакутуюць, з намі, калі Гасподзь Ісус зьявіцца з нябёсаў са сваімі магутнымі анёламі (2 Фесаланікійцаў 1:3-7).

З-за цяжкасцей толькі некаторыя цяпер пакліканы і абраны ў гэты век, каб стаць яго часткай (Мацвея 22:1-14; Ян 6:44; Габрэям 6:4-6). Іншыя будуць выкліканы пазней, бо Біблія паказвае, што тыя, «хто памыліўся духам, прыйдуць да разуменьня, і тыя, што скардзіліся, навучацца навуцы» (Ісая 29:24).

Апостал Пётр вучыў, што Валадарства вечнае і што Евангелле Божае трэба рупліва выконваць, інакш будзе суд:

¹⁰ Дык вось, браты, яшчэ больш старайцеся ўмацаваць сваё пакліканне і выбранне, бо, робячы гэта, ніколі не спатыкнецеся; ¹¹ бо так адкрыецца вам багаты ўваход у вечнае Валадарства Госпада і Збаўцы нашага Ісуса Хрыста (2 Пятра 1:10-11).

¹⁷ Бо прыйшоў час пачацца суду ў доме Божым; і калі спачатку з нас пачнецца, дык які канец тым, што не слухаюцца Евангелля Богага? (1 Пятра 4:17).

Апошнія кнігі Бібліі і Царства

Біблія вучыць, што «Бог ёсць любоў» (1 Іаана 4:8,16) і Ісус ёсць Бог (Яна 1:1,14) — у Валадарства Божага будзе Цар, які ёсць любоў і законы якога падтрымліваюць любоў, а не нянавіць (пар. Адкрыццё 22, 14-15).

Біблія таксама паказвае, што Бог пашле анёла, які будзе абвяшчаць вечнае Евангелле Божага Валадарства (Адкрыццё 14:6-7), а затым яшчэ аднаго анёла, каб паказаць, што Вавілон, нягледзячы на тое, што выглядае вялікім, падае (Адкрыццё 14:8-9). Гэтыя паведамленні будуць звышнатуральным пацвярджаннем Евангелля, якое свет ужо атрымаў у якасці сведкі, і выглядаюць фактарамі для «вялікага мноства», якія прыйдуць да Бога ў канцы (Адкрыццё 7:9-14). У адрозненне ад канчатковай вавілонскай улады, якая будзе паўставаць і падаць (пар. Адкрыццё 18:1-18), апошняя фаза Божага Валадарства доўжыцца вечна:

¹⁵ І затрубіў сёмы анёл: і ў небе ўзьняліся моцныя галасы, якія казалі: «Царствы сьвету гэтага сталіся валадарствамі Госпада нашага і Хрыста Ягонага, і Ён будзе валадарыць на векі вечныя». (Адкрыццё 11:15).

Ісус будзе валадарыць у Каралеўстве! І Біблія раскрывае два Яго тытулы:

¹⁶ І на вопратцы Ягонаі і на сцягне Ягоным напісана імя: Цар цароў і Гасподзь гаспадароў (Адкрыццё 19:16).

Але ці адзіны Ісус будзе валадарыць? Звярніце ўвагу на гэты ўрывац:

⁴ І ўбачыў я троны, і яны сядзелі на іх, і суд дадзены ім. Тады я ўбачыў душы тых, хто быў абезгалоўлены за сведчанне аб Езусе і за слова Божае, якія не пакланіліся ні зверу, ні вобразу ягонаму, і не атрымалі знака яго на лбах і на руках сваіх. І жылі і валадарылі з Хрыстом тысячу гадоў . . . ⁶ Шчаслівы і сьвяты той, хто мае ўдзел у першым уваскресеньні. Над такімі другая смерць не мае ўлады, але яны будуць святарамі Бога і Хрыста і будуць валадарыць з Ім тысячу гадоў (Адкрыцьцё 20: 4,6).

Сапраўдныя хрысціяне ўваскрэснуць, каб валадарыць з Хрыстом тысячу гадоў! Таму што царства будзе існаваць вечна (Адкрыцьцё 11:15), але згаданае праўленне доўжылася ўсяго тысячу гадоў. Вось чаму я назваў гэта раней першай фазай Царства — фізічнай, тысячагадовай, фазай у адрозненне ад апошняй, больш духоўнай фазы.

Некалькі падзей, пералічаных у Кнізе Адкрыцця, адбыліся паміж тысячагоддзем і апошняй фазай Царства Богага:

⁷ Цяпер, калі скончыцца тысяча гадоў, сатана будзе вызвалены з цямніцы сваёй ⁸ і выйдзе зводзіць народы, якія на чатырох кутах зямлі, Гога і Магога, каб сабраць іх разам на бітву, лік якіх роўна пясок марскі. . . ¹¹ Тады я ўбачыў вялікі белы трон і Таго, Хто сядзеў на ім, ад аблічча Якога ўцякла зямля і неба. І месца ім не знайшлося. ¹² І ўбачыў я памерлых, малых і вялікіх, якія стаялі перад Богам, і кнігі былі разгорнутыя. І адкрылася іншая кніга, гэта Кніга Жыцця. І памерлых судзілі паводле ўчынкаў іхніх, паводле напісанага ў кнігах. ¹³ І аддало мора мёртвых, якія былі ў ім, і сьмерць і пекла аддалі мёртвых, якія былі ў іх. І судзілі іх, кожнага паводле ўчынкаў ягоных. ¹⁴ Тады

сьмерць і пекла былі ўкінутыя ў возера вогненнае. Гэта другая смерць. ¹⁵ І кожны, хто не знойдзены запісаным у Кнізе Жыцця, быў кінуты ў возера вогненнае (Адкрыццё 20:7-8, 11-15).

Кніга Адкрыцця паказвае, што наступіць наступны этап пасля тысячагадовага праўлення і пасля другой смерці:

¹ І ўбачыў я новае неба і новую зямлю, бо першае неба і першая зямля мінулі. І мора ўжо не было. ² Тады я, Ян, убачыў сьвяты горад, Новы Ерусалім, які сыходзіў зь неба ад Бога, падрыхтаваны як нявеста, упрыгожаная для мужа свайго. ³ І пачуў я моцны голас зь неба, які казаў: вось, жытло Божае зь людзьмі, і Ён будзе жыць зь імі, і яны будуць Ягоным народам. Сам Бог будзе з імі і будзе іх Богам. ⁴ І ўтрэ Бог кожную сьлязу з вачэй іхніх; ня будзе ўжо сьмерці, ні смутку, ні плачу. Больш не будзе болю, бо ранейшае прайшло». (Адкрыццё 21:1-4)

¹ І паказаў мне чыстую раку вады жыцця, празрыстую, як крышталі, якая выцякала з трона Бога і Ягняці. ² Пасярод яго вуліцы і абпал ракі было дрэва жыцця, якое давала дванаццаць пладоў, і кожнае дрэва давала свой плод кожны месяц. Лісце дрэва было для аздараўлення народаў. ³ І ня будзе больш праклёну, але трон Бога і Ягняці будзе ў ім, і слугі Ягонья будуць служыць Яму. ⁴ Яны ўбачаць аблічча Ягонае, і імя Ягонае будзе на ілбах іхніх. ⁵ Ночы там ня будзе: не маюць патрэбы ні лямпы, ні сьвятло сонечнае, бо асьвятляе іх Гасподзь Бог. І яны будуць валадарыць на векі вечныя. (Адкрыццё 22:1-5)

Звярніце ўвагу, што гэта валадаранне, якое наступае *пасля* тысячы гадоў, уключае слуг Божых і доўжыцца вечна. Сьвяты горад, падрыхтаваны на небе, пакіне неба і сьдзе на зямлю. Гэта пачатак апошняй фазы Валадарства Божага. Час БОЛЬШ НИКАЙ БОЛЮ І ПАКУТАЎ!

Пакорлівыя ўспадкуюць зямлю (Мацьвее 5:5) і ўсё (Адкрыцьцё 21:7). Зямля, у тым ліку Сьвяты горад, які будзе на ёй, стане лепш, таму што будуць ажыццяўляцца Божыя шляхі. Зразумейце, што:

⁷ Памнажэнню Яго ўрада і міру не будзе канца (Ісаея 9:7).

Відавочна, што пасля пачатку апошняй фазы Валадарства Божага будзе рост, бо ўсе будуць падпарадкоўвацца Божаю ўраду.

Гэта будзе самы слаўны час:

⁹ Але, як напісана: «Ня бачыла вока і ня чула вуха, і на сэрца чалавеку не было таго, што Бог падрыхтаваў тым, хто любіць Яго». ¹⁰ Але Бог адкрыў іх нам праз Свайго Духа (і Карынфіянаў 2:9-10). Гэта час любові, радасці і вечнага суцяшэння. Гэта будзе фантастычны час! Валадарства Божае створыць фантастычна лепшую вечнасць. Вы не хочаце прыняць у гэтым удзел?

5. Завжди відповідають іншим рисам Його характеру Бог існує у всьому

Ці лічили першыя прафесары Хрыста, што яны павінны прапаведаваць Евангелле аб літаральным Валадарстве Божым?

так.

Некалькі гадоў таму ў лекцыі, прачытанай прафесарам Бартам Эрманам з Універсітэта Паўночнай Караліны, ён неаднаразова і слухна падкрэсліваў, што ў адрозненне ад большасці сучасных хрысціян, Езус і Яго першыя паслядоўнікі абвяшчалі Валадарства Божае. Нягледзячы на тое, што агульнае разуменне хрысціянства доктарам Эрманам значна адрозніваецца ад разумення *Нязменнай Царквы Божай*, мы пагодзімся, што Евангелле Валадарства - гэта тое, што абвяшчаў сам Ісус і ў што верылі Яго паслядоўнікі. Мы таксама пагодзімся, што многія сцвярджаюць, што хрысціяне сёння не разумею, што.

Найстарэйшы з захаваных твораў і пропаведзяў пасля Новага Запавету Валадарства Божае было значнай часткай таго, што, як сцвярджаецца, з'яўляецца «найстарэйшай поўнай хрысціянскай пропаведзю, якая захавалася» (Holmes MW *Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations*, 2nd ed. Baker Books, Grand Rapids, 2004, стар. 102). Гэтая *старажытная хрысціянская пропаведзь* змяшчае наступныя выказванні пра гэта:

^{5:5} Акрамя таго, вы ведаеце, браты, што наша знаходжанне ў свеце плоці нязначнае і мінулае, але абяцанне Хрыста вялікае і цудоўнае: супакой у будучым Царстве і жыццё вечнае.

Прыведзенае вышэй сцвярджанне паказвае, што Валадарства не цяпер, але прыйдзе і будзе вечным. Акрамя таго, гэтая старажытная пропаведзь сцвярджае:

^{6:9} Цяпер, калі нават такія праведнікі, як гэтыя, не здольныя з дапамогай сваіх праведных учынкаў выратаваць сваіх дзяцей,

якая ўпэўненасць у тым, што мы можам увайсці ў Валадарства Божае, калі мы не захаваем наш хрост чыстым і незаплямленым? Або хто будзе нам заступнікам, калі ў нас не знойдзена святых і праведных учынкаў? ^{9:6} Таму будзем любіць адзін аднаго, каб усе мы ўвайшлі ў Валадарства Божае. ^{11:7} Такім чынам, калі мы ведаем, што правільна ў вачах Бога, мы ўвойдзем у Яго Царства і атрымаем абяцанні, якіх «вуха не чула, і вока не бачыла, і на сэрца чалавечае не прыходзіла».

^{12:1} Таму будзем гадзіну за гадзінай чакаць Валадарства Богага ў любові і праўдзе, бо не ведаем дня прыходу Бога. ^{12:6} Ён кажа, што прыйдзе Валадарства Айца Майго.

Вышэйпрыведзеныя сцвярджэнні паказваюць, што патрэбна любоў праз належнае жыццё, што мы яшчэ не ўвайшлі ў Валадарства Божае і што гэта адбываецца пасля дня Богага з'яўлення, гэта значыць пасля вяртання Ісуса. Гэта Валадарства Айца, і гэта Валадарства не толькі Езуса.

Цікава, што найстаражытнейшая відавочна хрысціянская пропаведзь, якой Бог дазволіў захавацца, вучыць таму ж Царству Божаю, якому вучыць Новы Завет і *Царква* Божая, якой цяпер вучыць (магчыма, што яна магла быць ад сапраўднай Царквы Божай, але маё абмежаванае веданне грэцкай мовы абмяжоўвае маю здольнасць зрабіць больш цвёрдую заяву).

Царкоўныя лідэры другога стагоддзя і Евангелле Каралеўства

Варта адзначыць, што ў пачатку 2^{-га} стагоддзя Папій , слухач Яна і сябар Палікарпа і які лічыцца святым рыма-каталікамі, вучыў тысячагадоваму царству. Яўсевій запісаў, што Папій вучыў:

... будзе тысячагоддзе пасля ўваскрасення з мёртвых, калі асабістае валадаранне Хрыста будзе ўстаноўлена на гэтай зямлі. (Фрагменты Папія , V|. Гл. таксама Еўсевій, Царкоўная гісторыя, кніга 3, XXXIX, 12)

Папій вучыў, што гэта будзе час вялікага багацця:

Падобным чынам [Ён сказаў], што пшанічнае зерне дасць дзесяць

тысяча каласоў, і кожны колас будзе мець дзесяць тысяч зерня, і кожнае зерне дасць дзесяць фунтаў чыстай, чыстай, тонкай мукі; і што яблыкі, і насенне, і трава будуць вырабляць у аднолькавых прапорцыях; і што ўсе жывёлы, сілкуючыся тады толькі прадуктамі зямлі, стануць міралюбнымі і згоднымі і цалкам падпарадкоўваюцца чалавеку. ” [Сведчанне прынесена гэтым рэчам у пісьмовай форме Папіем , старажытным чалавекам, які быў слухачом Яна і сябрам Палікарпа, у чацвёртай з яго кніг; бо пяць кніг ён склаў...] (Фрагменты Папія , V|)

Пасланне да Карыніянаў пасля Новага Завету сцвярджае:

^{42:1-3} Апосталы атрымалі для нас Евангелле ад Госпада Ісуса Хрыста; Ісус Хрыстос быў пасланы ад Бога. Такім чынам, Хрыстос ад Бога, а Апосталы ад Хрыста. Такім чынам, абодва

прышлі з волі Божай у вызначаным парадку. Такім чынам, атрымаўшы даручэнне і атрымаўшы поўную ўпэўненасць праз уваскрасенне Госпада нашага Езуса Хрыста і пацверджаныя ў слове Божым з поўнай упэўненасцю Духа Святога, яны выйшлі з радаснай весткай, што прыйдзе Валадарства Божае.

Палікарп Смірнскі быў раннім хрысціянскім лідэрам, які быў вучнем Яна, апошняга з першапачатковых апосталаў, які памёр. Палікарпа в. 120-135 г. н.э. вучыў :

Дабрашчасныя ўбогія і пераследаваныя за праўду, бо іх ёсць Валадарства Божае. (Палікарп. Ліст да Філіпіянаў, раздзел II. З *Антэ-Нікейскіх Айцоў, том 1* пад рэдакцыяй Аляксандра Робертса і Джэймса Дональдсана. Амерыканскае выданне, 1885 г.)

Такім чынам, ведаючы, што «Бог недаступны», мы павінны паводзіць сябе годна Яго заповедзі і славы ... Бо добра, каб яны былі адсечаны ад пажадлівасцяў, якія ёсць у свеце, бо «ўсякая пажадлівасць змагаецца з дух; «і «ні распуснікі, ні распуснікі, ні чалавекалюбцы не ўспадкуюць Валадарства Божага », ні тыя, хто робіць рэчы непаслядоўныя і недастойныя. (там жа, раздзел V)

Будзем жа служыць Яму са страхам і з усёй пашанай, як Ён сам загадаў нам, і як апосталы, якія абвяшчалі нам Евангелле, і прарокі, якія загадзя абвяшчалі прышэсце Пана. (там жа, раздзел VI)

Як і іншыя ў Новым Запавеце, Палікарп вучыў, што праведнікі, а не парушальнікі заповедзяў, атрымаюць у спадчыну Царства Божае.

Таксама сцвярджалася, што Палікарп вучыў наступнае:

І ў наступную суботу ён сказаў: «Паслухайце мае заклікі, умілаваныя дзеці Божыя. Я заклінаў вас, калі прысутнічалі біскупы, і цяпер зноў заахвочваю ўсіх вас ісці прыстойна і годна шляхам Пана... *Чувайце і зноў будзьце гатовыя, Няхай не абцяжараць сэрцы вашыя, новая заповедзь што тычыцца любові адзін да аднаго, Яго прышэсце раптоўна выяўляецца як хуткая маланка, вялікі суд у агні, вечнае жыццё, Яго несмяротнае царства. І ўсё, што вы ведаеце ад Бога, даследуючы натхнёнае Пісанне, выражыце прам Духа Святога на сэрцах вашых, каб заповедзі заставаліся ў вас незгладжальныя».* (Жыццё Палікарпа, раздзел 24. Дж. Б. Лайтфут, Апостальскія Айцы, том 3.2, 1889, стар. 488-506)

Мелітон Сардыскі, які быў кіраўніком Царквы Божай, бл. 170 год нашай эры, вучыў:

Бо сапраўды закон, выдадзены ў Евангеллі - старое ў новым, абодва зыходзяць разам з Сіёна і Ерусаліма; і заповедзь, выдадзеная ў ласцы, і правобраз у гатовым творы, і ягня ў Сыне, і авечка ў чалавеку, і чалавек у Богу...

Але Евангелле стала тлумачэннем закону і яго выкананне, а царква стала сховішчам праўды...

Гэта той, хто вывеў нас з рабства ў свабоду, з цемры ў святло, ад смерці ў жыццё, ад тыраніі ў вечнае царства. (Мелітон . Гамілія на Пасху. Вершы 7,40 , 68. Пераклад з Керух : The Journal of Online Theology. <http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp>)

Такім чынам, Валадарства Божае было вядома як нешта вечнае, а не проста сучасная хрысціянская ці каталіцкая царква і ўключала ў сябе Божы закон.

Яшчэ адно пісьмо сярэдзіны канца другога стагоддзя заклікае людзей глядзець на Царства:

Таму няхай ніхто з вас больш не хіліцца і не азіраецца назад, але ахвотна набліжаецца да Евангелля Валадарства Божага. (Рымскі Клімент. Прызнанне, кніга X, раздзел XLV. Урывак з Антэ-Нікейскіх Айцоў, том 8. Пад рэдакцыяй Аляксандра Робертса і Джэймса Дональдсана. Амерыканскае выданне, 1886)

Больш за тое, хоць гэта, відаць, не было напісана кімсьці ў сапраўднай царкве, у творы сярэдзіны II стагоддзя пад назвай «*Пастыр Гермы*» ў перакладзе Робертса і Дональдсана выкарыстоўваецца выраз «Валадарства Божае» чатырнаццаць разоў.

Сапраўдныя хрысціяне, і нават многія з тых, хто толькі вызнае Хрыста, ведалі нешта пра Валадарства Божае ў другім стагоддзі.

Нават каталіцкі і праваслаўны святы Ірыней разумеў, што пасля ўваскрасення хрысціяне ўвойдуць у Валадарства Божае. Звярніце ўвагу, што ён напісаў, с. 180 год нашай эры:

Бо такі стан тых, хто паверыў, бо ў іх пастаянна прабывае Дух Святы, які быў дадзены Ім падчас хросту і захоўваецца прымаючым, калі ён ходзіць у праўдзе і святасці і праведнасці і цярдлівасці. Бо гэтая душа мае ўваскрасенне ў тых, хто верыць, цела зноў прымае душу, а разам з ёй, моцай Святога Духа, уваскрасае і ўваходзіць у Валадарства Богае . (Ірыней, св., біскуп Ліёнскі. Пераклад з армянскай Армітаджа Робінсана. Дэманстрацыя апостальскай пропаведзі, раздзел 4.2. Уэлс, Сомерсэт, кастрычнік 1879 г. Апублікавана ў ТАВАРЫСТВЕ РАЗВІЦЦЯ ХРЫСЦІЯНСКІХ ВЕД. НЬЮ-ЁРК: THE MACMILLAN CO, 1920).

Феафіл Антыяхійскі вучыў:

Я толькі згадваю Яго дабрыню; калі я называю Яго Валадарствам, я толькі згадваю Яго славу ... Бо калі б Ён зрабіў яго несмяротным ад пачатку, Ён зрабіў бы яго Богам. ... Такім чынам, Ён не зрабіў яго ні бессмяротным, ні смяротным, але, як мы казалі вышэй, здольным і да таго, і да іншага; так што, калі ён будзе схіляцца да рэчаў несмяротнасці, захоўваючы заповедзь Божую, ён павінен атрымаць у якасці ўзнагароды ад Яго несмяротнасць, і павінен стаць Богам. (Тэафіл , Да Аўталіка , 1:3, 2:27)

Каталіцкі святы Іпаліт у пачатку трэцяга стагоддзя пісаў:

І ты атрымаеш царства нябеснае, ты, хто, жывучы ў гэтым жыцці, ведаў Цара Нябеснага. І ты будзеш спадарожнікам Боства і суспадчыннікам Хрыста, больш не паняволены пажадлівасцямі і страсцямі і ніколі больш не марнеючы

хваробамі. Бо ты стаўся Богам: усе пакуты, якія ты звездаў, будучы чалавекам, Ён даў табе, таму што ты быў са смяротнай формы, але ўсё, што згодна з Богам, Бог абяцаў даць табе, таму што ты былі абагаўлёныя і народжаныя да несмяротнасці. (Іпаліт. Абвяржэнне ўсіх ерасяў, кніга X, раздзел 30)

Мэта для людзей - быць абагаўленымі ў будучым Царстве Божым.

Праблемы ў II-III стст

Нягледзячы на шырокае прызнанне, у другім стагоддзі паўстаў праваадступнік-лідар па імі Марцыён, які выступаў супраць закона. Марцыён вучыў супраць закону Богага, суботы і літаральнага Валадарства Богага. Нягледзячы на тое, што яго асудзілі Палікарп і іншыя, ён даволі доўга кантактаваў з Рымскай царквой і, здавалася, меў там уплыў.

У II-III стагоддзях у Александрыі (Егіпет) замацоўваюцца алегарысты. Многія алегарысты выступалі супраць вучэння аб будучым царстве. Звярніце ўвагу на справаздачу аб некаторых з гэтых алегарыстаў:

Дыянісій нарадзіўся ў знатнай і багатай паганскай сям'і ў Александрыі і атрымаў адукацыю ў іх філасофіі. Ён пакінуў язычніцкія школы, каб стаць вучнем Арыгена, якога ён змяніў на пасадзе кіраўніка катэхетычнай школы ў Александрыі...

Клімент, Арыген і гнастычная школа псавалі дактрыны святых аракулаў сваімі мудрагелістымі і алегарычнымі інтэрпрэтацыямі... яны атрымалі для сябе назву «алегарыстаў».

Непот публічна змагаўся з алегарыстамі і сцвярджаў, што на зямлі будзе царства Хрыста...

Дыянсііспрачаўся з паслядоўнікамі Непота, і, па яго словах, "такі стан рэчаў, які цяпер існуе ў Царстве Божым". Гэта першая згадка пра Валадарства Божае, якое існуе ў сучасным стане цэркваў...

Непот асудзіў іх памылку, паказаўшы, што Царства Нябеснае не з'яўляецца алегарычным, але з'яўляецца літаральным будучым Царствам нашага Госпада ў уваскрасенні для вечнага жыцця ...

Такім чынам, ідэя каралеўства пры цяперашнім становішчы рэчаў была задумана і вылучана ў гнастычнай школе алегарыстаў у Егіпце ў 200-250 гадах нашай эры, за цэлае стагоддзе да таго, як біскупаў імперыі пачалі разглядаць як тых, хто займаў трон. ...

Клімент задумаў ідэю Валадарства Божага як стан сапраўднага разумовага пазнання Бога. Арыген выклаў гэта як духоўны сэнс, схаваны ў простае літары Святога Пісання. (Уорд, Генры Дана. Евангелле Каралеўства: Каралеўства не з гэтага свету; не ў гэтым свеце; але прыйдзе ў нябесную краіну, аб уваскрасенні з мёртвых і рэстытуцыі ўсяго. Апублікавана Claxton, Remsen & Haffelfinger, 1870, стар. 124-125)

Такім чынам, у той час як біскуп Непот выкладаў Евангелле аб Валадарстве Божым, алегарысты спрабавалі прыдумаць ілжывае, менш літаральнае разуменне гэтага. Прыкладна ў той жа час спрабаваў

змагацца з памылкамі алегарыстаў і епіскап Іерапальскі Апалінарыў . Сапраўдныя члены Царквы Божай на працягу ўсёй гісторыі адстойвалі праўду пра літаральнае Валадарства Божае.

Герберт У. Армстранг выкладаў Евангелле Каралеўства, плюс

У 20 стагоддзі нябожчык Герберт У. Армстранг пісаў :

Таму што яны *адкінулі* Евангелле Хрыста. . . , свет павінен быў выцесніць нешта іншае на яго месцы. Трэба было прыдумаць *падробку!* Такім чынам, мы чулі, што пра Валадарства Божае гавораць як аб простаі банальнасці - добрым пачуцці ў чалавечых сэрцах - зводзячы яго да эфірнага, нерэальнага НІШТО! Іншыя скажалі, што «ЦАРКВА» — гэта каралеўства. . . Прарок Данііл, які жыў за 600 гадоў да Хрыста, ведаў, што Валадарства Божае - гэта сапраўднае царства - урад, які кіруе над

літаральна ЛЮДЗІ на зямлі. . .

тут. . . гэта Божае тлумачэнне таго, што ТАКОЕ ВАЛАДАРСТВА БОЖАЕ: «І ў дні цароў гэтых...» - тут гаворка ідзе пра дзесяць пальцаў на нагах, часткова з жалеза, а часткова з крохкай гліны. Гэта, звязваючы прароцтва з Данііла 7 і Адкрыццё 13 і 17, спасылаецца на новыя ЗЛУЧАНЫЯ ШТАТЫ ЕЎРОПЫ, якія зараз фарміруюцца. . . перад вачыма! Адкрыццё 17:12 паказвае , што саюз ДЗЕСЯЦІ КАРАЛЕЎ ЦІ КАРАЛЕЎСТВАЎ (Адкр. 17:8) адродзіць старую Рымскую ІМПЕРЫЮ . . .

Калі Хрыстос прыходзіць, Ён прыходзіць як ВАЛАР цароў, кіруючы ўсёй зямлёй (Адкр. 19:11-16); і ЯГО ВАЛАРСТВА--ВАЛАРСТВА БОЖАЕ-- сказаў Данііл, каб СПАЖЫЦЬ усе гэтыя мірскія каралеўствы. У Адкрыцці 11:15 гаворыцца пра гэта наступнымі словамі: «Валадарствы гэтага свету сталі Валадарствамі ПАНА НАШАГА І ХРЫСТА ЯГО, і Ён будзе валадарыць на векі вечныя!» Гэта ВАЛАРСТВА БОЖАЕ. Гэта КАНЕЦ цяперашніх урадаў - так, і нават Злучаных Штатаў і брытанскіх краін. Затым яны стануць каралеўствамі - УРАДАМІ - Госпада ІСУСА ХРЫСТА, затым КАРАЛЯ цароў над усёй зямлёй. Гэта робіць цалкам ЯСНЫМ той факт, што ВАЛАРСТВА БОЖАЕ - гэта літаральны УРАД. Нават калі Халдэйская імперыя была ВАЛАРСТВАМ - нават як Рымская імперыя была ВАЛАРСТВАМ - так ВАЛАРСТВА БОЖАЕ - гэта ўрад. Гэта ўзяць на сябе КІРАВАННЕ НАЦЫЯМІ свету. Ісус Хрыстос НАРАДЗІЎСЯ, каб быць КАРАЛЕМ - ПРАВІЦЕМ! . . .

Той самы Ісус Хрыстос, які хадзіў па пагорках і далінах Святой Зямлі і вуліцах Ерусаліма больш за 1900 гадоў таму, прыйдзе зноў. Ён сказаў, што прыедзе яшчэ. Пасля таго, як ён быў укрыжаваны, Бог увакрасіў яго з мёртвых праз тры дні і тры ночы (Мц 12:40; Дзеі 2:32; 1 Кар 15:3-4). Ён узышоў на Пасад Божы. Штаб-кватэра ўрада Сусвету (Дзеі 1:9-11; Габ. 1:3; 8:1; 10:12; Адкр. 3:21).

Гэта «шляхціц» з прытчы, які ўзышоў на трон

Бог - «далёкая краіна» - будзе каранаваны як Цар цароў над усімі народамі, а потым вернецца на зямлю (Лука 19:12-27).

Зноў жа, ён на нябёсах да «часоў вяртання ўсяго» (Дз 3, 19-21). *Рэстытуцыя* азначае аднаўленне ранейшага стану або стану. У дадзеным выпадку аднаўленне Богага праўлення на зямлі, а такім чынам, аднаўленне міру ва ўсім свеце і ўтапічныя ўмовы.

Цяперашнія сусветныя ўзрушэнні, эскалацыя войнаў і спрэчак дасягнуць кульмінацыі ў сусветнай бядзе, такой вялікай, што, калі б Бог не ўмяшаўся, ніводная чалавечая плоць не засталася б жывой (Мц 24:22). У самы кульмінацыйны момант, калі затрымка прывядзе да знішчэння ўсяго жыцця з гэтай планеты, Ісус Хрыстос вернецца. На гэты раз ён прыходзіць як боскі Бог. Ён прыходзіць ва ўсёй моцы і славе Стваральніка, які кіруе сусветам. (Мц. 24:30; 25:31.) Ён прыходзіць як «Цар цароў і Пан над уладарамі» (Адкр. 19:16), каб усталяваць сусветны звышурад і кіраваць усімі народамі «жалезным». » (Адкр. 19:15; 12:5) ...

Хрыстос непажаданы?

Але ці будзе чалавецтва крычаць ад радасці і вітаць яго ў шалёным экстазе і энтузіязме - ці будуць нават цэрквы традыцыйнага хрысціянства?

Не будуць! Яны паверачь, таму што ілжэслужыцелі сатаны (|| Кар. 11:13-15) падманулі іх, што ён ёсць Антыхрыст. Цэрквы і народы будуць раззлаваныя на яго прыход (Адкр. 11:15 з

11:18), і ваенныя сілы будуць на самой справе спрабаваць змагацца з ім, каб знішчыць яго (Адкр. 17:14)!

Народы будуць уцягнутыя ў кульмінацыйную бітву надыходзячай Трэцяй сусветнай вайны з фронтам бітвы ў Ерусаліме (Зах. 14:1-2), а затым Хрыстос вернецца. У звышнатуральнай моцы ён будзе «змагацца з тымі народамі», якія змагаюцца з ім (верш 3). Ён цалкам пераможа іх (Адкр. 17:14)! «Ногі яго стаяць у той дзень на гары Аліўнай», вельмі блізка да ўсходу ад Ерусаліма (Зах. 14:4). (Армстранг Х.В. Таямніца стагоддзяў, 1984)

Біблія абвяшчае, што Ісус вернецца і Ён пераможа, але многія будуць змагацца супраць Яго (Адкрыццё 19:19). Шмат хто будзе сцвярджаць (на падставе няправільнага разумення біблейскіх прароцтваў, але часткова з-за ілжэпрарокаў і містыкаў), што Ісус, які вяртаецца, з'яўляецца канчатковым Антыхрыстам!

Наступнае таксама ад Герберта Армстранга:

Сапраўдная рэлігія - Божая праўда, умацаваная любоўю Бога, якую перадае Святы Дух... НЕВЫКАЗНАЯ РАДАСЦЬ ад пазнання Бога і Ісуса Хрыста - ад пазнання ПРАЎДЫ - і цеплыні боскай ЛЮБОВІ Бога!...

Вучэнне сапраўднага Божлага Касцёла — гэта проста «жыццё кожным словам» Святога Пісання...

Людзі павернуць са шляху «атрымаць» на шлях «даць» - Божы шлях любові.

НОВАЯ ЦЫВІЛІЗАЦЫЯ зараз захопіць зямлю! (там жа)

НОВАЯ ЦЫВІЛІЗАЦЫЯ - Царства Божае. Абвяшчэнне таго, што новая цывілізацыя прыйдзе і будзе заснавана на любові, з'яўляецца галоўнай часткай сапраўднага Евангелля Валадарства, якому вучылі Ісус і Яго паслядоўнікі. Гэта тое, што мы ў *Нязменнай* Царкве Божай прапаведуем.

Герберт Армстронг зразумеў, што Езус вучыў, што чалавечае грамадства, нават калі яно думае, што хоча падпарадкоўвацца, адкінула «саступіць» жыццё, шлях любові. Амаль ніхто, здаецца, не разумее належным чынам значэнне таго, чаму вучыў Езус.

Збаўленне праз Езуса з'яўляецца часткай Евангелля

Цяпер некаторыя, хто дачытаў дагэтуль, напэўна задаюцца пытаннем пра смерць і ролю Ісуса ў збаўленні. Так, гэта частка Евангелля, пра якую пісалі і Новы Заповіт, і Герберт У. Армстронг.

Новы Заповіт паказвае, што Евангелле ўключае выратаванне праз Ісуса:

¹⁶ Бо я не саромеюся Евангелля Хрыстовага, бо гэта сіла Божая на збаўленне кожнаму, хто верыць, найперш Юдэю, а потым і Грэку (Рым 1, 16).

⁴ Таму тыя, што расьсеяліся, хадзілі паўсюль і прапаведавалі

слова. ⁵ Тады Філіп спусціўся ў горад Самарыю і прапаведаваў ім Хрыста. ... ¹² Але калі яны паверылі Піліпу, калі ён

прапаведаваў тое, што датычыцца Валадарства Богага і імя Ісуса Хрыста, мужчыны і жанчыны хрысціліся. ... ²⁵ Такім чынам, калі яны засведчылі і абвяшчалі слова Господняе, яны вярнуліся ў Ерусалім, абвяшчаючы Евангелле ў многіх самаранскіх вёсках. ²⁶ Анёл Господні прамовіў да Піліпа... ⁴⁰ Філіп быў знойдзены ў Азоце . І, праходзячы, прапаведаваў ва ўсіх гарадах, пакуль не прыйшоў у Кесарыю. (Дзеі 8:4 , 5,12,25,26,40)

¹⁸ абвяшчаў ім Езуса і ўваскрасенне. (Дзеі 17:18)

³⁰. Павал жыў цэлых два гады ў сваім нанятым доме і прымаў усіх, хто прыходзіў да яго, ³¹ **абвяшчаючы Валадарства Богага і навучаючы пра Госпада Ісуса Хрыста з усёй адвагай, ніхто не забараняе Яму.** (Дзеі 28:30-31)

Звярніце ўвагу, што пропаведзь уключала Ісуса і Валадарства. На жаль, правільнае разуменне Евангелля Валадарства Богага, як правіла, адсутнічае ў вучэнні грэка-рымскіх цэркваў.

На самай справе, каб дапамагчы нам стаць часткай гэтага царства, Бог так палюбіў людзей, што паслаў Ісуса памерці за нас (Ян 3:16-17) і ратуе нас сваёй ласкай (Эфесеяў 2:8). І гэта частка добрай навіны (Дзеі 20:24).

Евангелле Валадарства - гэта тое, што патрэбна свету, але ...

Працаваць дзеля міру (Мц 5,9) і рабіць дабро — вартыя мэты (пар. Гал 6,10). Тым не менш, многія сусветныя лідэры, у тым ліку рэлігійныя, вераць, што менавіта міжнароднае чалавечае супрацоўніцтва прынясе

мір і росквіт, а не Божае Валадарства. І хаця яны даб'юцца часовых поспехаў, яны не толькі не даб'юцца поспеху, некаторыя з іх чалавечых намаганняў у канчатковым рахунку прывядуць планету Зямля да такой ступені, што жыццё стане нетрывалым, калі Ісус не вернецца, каб заснаваць сваё Валадарства. Людзі, якія выпраўляюць зямлю без Бога, з'яўляюцца марным і ілжывым Евангеллем (Псалом 127:1).

Многія ў свеце спрабуюць скласці паўрэлігійны вавілонскі міжнародны план па ўсталяванні новага сусветнага парадку ў 21 стагоддзі. Гэта тое, што Царква Божая, якая *працягваецца*, асуджала з самага пачатку і плануе працягваць асуджаць. З тых часоў, як амаль 6000 гадоў таму (Быццё 3), сатана ўвёў Еву ў зман да версіі яго Евангелля, многія людзі верылі, што лепш за Бога ведаюць, што зробіць іх і свет лепшымі.

Згодна з Бібліяй, спатрэбіцца спалучэнне ваеннага лідэра ў Еўропе (званага Каралём Поўначы, таксама званага Зверам з Адкрыцця 13:1-10) разам з рэлігійным лідэрам (званы ілжэпрарокам, таксама званы ТНЕ апошні Антыхрыст і двухрогі звер з Адкрыцця 13:11-17) з горада на сямі пагорках (Адкрыццё 17: 9,18), каб увесці «вавілонскі» (Адкрыццё 17 і 18) сусветны парадак. Нягледзячы на тое, што чалавецтва мае патрэбу ў вяртанні Хрыста і ўсталяванні Яго Валадарства, многія ў свеце не звернуць увагі на гэтае паведамленне ў 21 стагоддзі — яны будуць працягваць верыць у розныя версіі ілжывага Евангелля сатаны. Але сьвет атрымае сьведчаньне.

Нагадаем, што Езус вучыў:

¹⁴ І будзе абвешчана гэтае Евангелле Валадарства па ўсім свеце на сведчанне ўсім народам, і тады прыйдзе канец. (Мацвевя 24:14)

Звярніце ўвагу, што Евангелле Валадарства дасягне свету як сведка, тады прыйдзе канец.

На гэта ёсць некалькі прычын.

Адзін з іх заключаецца ў тым, што Бог хоча, каб свет пачуў сапраўднае Евангелле перад пачаткам Вялікай Смутку (якая паказана ў Мацвевя 24:2 і). Такім чынам, евангельскае пасланне з'яўляецца сведчаннем і перасцярогай (пар. Эз 3; Ам 3, 7). Гэта прывядзе да большай колькасці навяртанняў язычнікаў да вяртання Ісуса (Рымлянам 11:25) і дастатковай колькасці навяртанняў не язычнікаў (Рымлянам 9:27) да вяртання Ісуса.

Іншая заключаецца ў тым, што сутнасць паслання будзе супярэчыць поглядам паўстаючага Звера, Караля паўночнай дзяржавы, разам з Ілжэпрарокам, апошнім Антыхрыстам. Яны ў асноўным абяцаюць мір праз намаганні чалавека, але гэта прывядзе да канца (Мацвевя 24:14) і знішчэння (пар. 1 Фесаланікійцаў 5:3).

З-за знакаў і хлуслівых цудаў, звязаных з імі (2 Фесаланікійцаў 2:9), большасць у свеце аддасць перавагу верыць хлусні (2 Фесаланікійцаў 2:9-12) замест Евангелля. З-за неправамернага асуджэння тысячагадовага Валадарства Богага рымска-каталікамі, праваслаўнымі, лютэранамі і іншымі многія будуць памылкова сцвярджаць, што пасланне тысячагадовага Евангелля Валадарства Богага з'яўляецца ілжывым Евангеллем, звязаным з Антыхрыстам.

Верныя філадэльфійскія хрысціяне (Адкрыцьцё 3:7-13) будуць абвяшчаць тысячагадовае Евангелле царства, а таксама расказваць свету, што будуць рабіць некаторыя сусветныя лідэры (у тым ліку Звер і Ілжэпрарок).

Яны будуць падтрымліваць паведамленне свету аб тым, што Звер, Кароль Паўночнай дзяржавы, разам з Ілжэпрарокам, апошнім Антыхрыстам, канчаткова знішчаць (разам з некаторымі з іх саюзнікаў) ЗША і англа-нацыі Злучанага Каралеўства, Канадзе, Аўстраліі і Новай Зеландыі (Данііл 11:39) і што яны неўзабаве пасля гэтага знішчаць арабска-ісламскую канфедэрацыю (Данііл 11:40-43), будуць дзейнічаць як прылады дэманаў (Адкрыцьцё 16:13-14), і ў рэшце рэшт будзе змагацца з Ісусам Хрыстом пасля Яго вяртання (Адкрыцьцё 16:14; 19:19-20). Верныя філадэльфійцы (Адкрыцьцё 3:7-13) будуць абвяшчаць, што тысячагадовае царства хутка наступіць. Верагодна, гэта прывядзе да шырокага асвятлення ў СМІ і паспрыяе выкананню Евангелля ад Матфея 24:14. Мы ў Царкве Божай, якая *працягваецца*, рыхтуем літаратуру (на розных мовах), дадаем да вэб-сайтаў і робім іншыя крокі, каб падрыхтавацца да «кароткай працы» (пар. Рымлянаў 9:28), якая прывядзе да таго, што Бог вырашыў, што Матфей 24: 14 было дастаткова забяспечана ў якасці сведкі будучага канца.

«Ілжывае Евангелле», якое абвяшчае сусветных лідэраў (верагодна, нейкі «новы» тып вышэйшага лідэра Еўропы разам са скампраметаваным Пантыфікам, які будзе *прэтэндаваць* на форму каталіцызму), гэта не спадабаецца — яны не захочуць, каб свет даведаўся тое, што яны на самой справе хочуць рабіць (і могуць нават самі ў гэта спачатку не паверыць, пар. Ісяя 10:5-7). Яны і/або іх

прыхільнікі таксама, хутчэй за ўсё, будуць ілжыва вучыць, што верныя філадэльфійцы будуць падтрымліваць экстрэмісцкую дактрыну (міленарызм) будучага антыхрыста. Любыя асуджэнні, якія яны і/або іх паслядоўнікі робяць у дачыненні да філадэльфійскіх вернікаў і Царквы Божай, якая *працягваецца, выклічуць пераслед* (Данііл 11:29-35; Адкрыццё 12:13-15). Гэта таксама прывядзе да канца — пачатку Вялікага Смутку (Мацвея 24:21; Данііла 11:39; пар. Мацвея 24:14-15; Данііла 11:31), а таксама да часу абароны для вернай Філадэльфіі. Хрысціяне (Адкрыццё 3:10; 12:14-16).

Звер і Ілжэпрарок паспрабуюць прымяніць сілу, эканамічны шантаж, знакі, ілжывыя цуды, забойствы і іншы ціск (Адкрыццё 13:10-17; 16:14; Данііл 7:25; 2 Фесаланікійцаў 2:9-10), каб атрымаць кантроль. Хрысціяне спытаюць:

¹⁰. Дакуль, Госпадзе, сьвяты і праўдзiвы, будзеш судзіць і помсiць за кроў нашу тым, што жывуць на зямлі? (Адкрыццё 6:10)

На працягу стагоддзяў народ Божы задаваўся пытаннем: «Колькі яшчэ часу пройдзе да вяртання Ісуса?»

Нягледзячы на тое, што мы не ведаем ні дня, ні гадзіны, мы чакаем, што Ісус вернецца (і тысячагадовае Валадарства Божае будзе ўстаноўлена) у 21 -м стагоддзі, грунтуючыся на многіх вершах Пісання (напрыклад, Матфея 24:4-34; Псалом 90:4; Асія 6:2; Лукі 21:7-36; Габрэяў 1:1-2; 4:4,11; 2 Пятра 3:3-8; 1 Фесаланікійцаў 5:4), некаторыя часткі якіх мы зараз бачым, як выконваюцца.

Калі Езус не ўмяшаецца, свет знішчыць усё жывое:

²¹ Бо тады будзе вялікая бяда, якой не было ад пачатку свету аж дагэтуль і не будзе. ²² І калі б тыя дні не былі скарочаныя, ніякая плоць не ўратавалася б; але дзеля выбраных дні тыя скароцяцца. (Мацьвее 24:21-22)

²⁹ Адразу пасля смутку тых дзён сонца зацьміцца, і месяц ня дасць святла свайго; зоркі ўпадуць з неба, і сілы нябесныя пахіснуцца. ³⁰ Тады зьявіцца знак Сына Чалавечага на небе, і тады заплачуць усе плямёны зямныя, і ўбачаць Сына Чалавечага, ідучага на аблоках нябесных з моцаю і славаю вялікаю. ³¹ І пашле Ён анёлаў Сваіх з гукам трубным, і зьбяруць выбраных Яго ад чатырох вятроў, ад канца неба да краю. (Мацьвее 24:29-31)

Валадарства Божае - гэта тое, што патрэбна свету.

Паслы Каралеўства

Якая ваша роля ў Каралеўстве?

Зараз, калі вы сапраўдны хрысціянін, вы павінны быць яго паслом. Звярніце ўвагу на тое, што пісаў апостал Павел:

²⁰ Дык вось, мы паслы Хрыста, як бы Бог праз нас просіць: ад імя Хрыста просім вас: пагадзіцеся з Богам. (2 Карынфянаў 5:20)

¹⁴ Дык стань, падперазаўшы паясніцы свае праўдаю, апрануўшыся ў панцыр праўды, ¹⁵ і абуўшы ногі ў падрыхтаванасць дабравесця міру; ¹⁶ перш за ўсё вазьміце

шчыт веры, якім зможаце пагасіць усе распалення стрэлы злага. ¹⁷ Вазьміце шалом выратавання і меч духоўны, які ёсць слова Божа; ¹⁸ маліцеся заўсёды ўсякаю малітваю і просьбаю ў Духу, пільнуючы дзеля гэтага з усёй упартасьцю і просьбаю за ўсіх сьвятых, ¹⁹ і за мяне, каб дадзена было мне слова, каб я адважна адчыніў вусны мае, каб абвясціць таямніца Евангелля, ²⁰ дзеля якой я пасланнік у кайданах; каб у ім я мог гаварыць смела, як належыць гаварыць. (Эфэсянаў 6:14-20)

Што такое амбасадар? *Merriam-Webster* мае наступнае вызначэнне:

1 : афіцыйны пасланнік; у *прыватнасці* : дыпламатычны агент вышэйшага рангу, акрэдытаваны пры замежным урадзе або суверэне ў якасці пастаяннага прадстаўніка свайго ўласнага ўрада або суверэна, або прызначаны для спецыяльнага і часта часовага дыпламатычнага задання

2 a : упаўнаважаны прадстаўнік або пасланец

Калі ты сапраўдны хрысціянін, ты афіцыйны пасланнік Хрыста! Звярніце ўвагу на тое, што напісаў апостал Пётр:

⁹ Але вы - выбраны род, каралеўскае сьвятарства, сьвяты народ, Ягоны асобны народ, каб вы абвясчалі славу Таго, Хто паклікаў вас зь цемры ў сваё цудоўнае сьвятло; ¹⁰ якія калісьці не былі народам, а цяпер народ Божы, якія не былі памілаваны, а цяпер памілаваны. (1 Пятра 2:9-10)

Як хрысціяне, мы павінны быць часткай святога народа.

Які народ цяпер сьвяты?

Вядома, ні адно з каралеўстваў гэтага свету, але ў канчатковым выніку яны будуць часткай Царства Хрыста (Адкрыцьцё 11:15). Гэта Божы народ, Яго Валадарства, якое сьвятое.

Як амбасадары, мы звычайна не ўдзельнічаем у прамой палітыцы нацый гэтага свету. Але мы павінны жыць Божым ладам жыцця цяпер (гл. таксама бясплатную кнігу, даступную на www.ccog.org пад назвай: *Хрысьціяне: паслы Царства Божэга, біблейскія інструкцыі аб тым, як жыць як хрысьціянін*). Робачы гэта, мы лепш даведаемся, чаму Божыя шляхі лепшыя, каб у Яго Валадарстве мы маглі быць каралямі і сьвятарамі і валадарыць з Хрыстом на зямлі:

⁵ Яму, Хто палюбіў нас і абмыў нас ад грахоў нашых Крывёю Сваёю, ⁶ і зрабіў нас царамі і сьвятарамі Богу і Айцу Свайму, Яму слава і ўлада на векі вечныя. Амін. (Адкрыцьцё 1:5-6)

¹⁰ і паставіў нас царамі і сьвятарамі Богу нашаму; І будзем панаваць на зямлі. (Адкрыцьцё 5:10)

Адным з будучых аспектаў гэтага будзе навучанне тых, хто стане смяротным, хадзіць шляхамі Бога:

¹⁹ Бо народы будуць жыць на Сіёне ў Ерусаліме; Ты больш не будзеш плакаць. Ён будзе вельмі літасьцівы да вас ад голасу вашага крыку; Калі Ён пачуе гэта, Ён адкажа вам. ²⁰ І хоць Гасподзь дасць табе хлеб нягоды і ваду пакуты, але настаўнікі твае ня будуць больш загнаньня ў кут, але вочы твае будуць бачыць настаўнікаў тваіх. ²¹ Вушы твае пачуюць за табою

слова: «Гэта шлях, ідзі па ім», калі ты павернешся направа, альбо калі павернеш налева. (Ісая 30:19-21)

Нягледзячы на тое, што гэта прароцтва для тысячагадовага царства, у гэты век хрысціяне павінны быць гатовыя вучыць:

¹² ... да гэтага часу вы павінны быць настаўнікамі (Габрэям 5:12)

¹⁵ Але Госпада Бога асьвячайце ў сэрцах ваших і будзьце заўсёды гатовыя даць адказ кожнаму, хто спытае ў вас прычыны надзеі, якая ў вас, з лагоднасьцю і страхам (1 Пятра 3:15, KJV).

Біблія паказвае, што многія з больш верных хрысціян непасрэдна перад пачаткам Вялікага Смутку навучаць многіх:

³³ І тыя з людзей, якія разумеюць, навучаць многіх (Данііл 11:33)

Такім чынам, навучанне, узрастанне ў ласцы і ведах (2 Пятра 3:18) - гэта тое, чым мы павінны займацца зараз. Частка вашай ролі ў Валадарстве Божым - гэта здольнасць навучаць. А для больш верных, філадэльфійскіх (Адкрыццё 3:7-13), хрысціян, гэта таксама будзе ўключаць падтрымку важнага сведчання Евангелля да пачатку тысячагадовага Валадарства (пар. Мацвея 24:14).

Пасля ўсталявання Валадарства Богага народ Божы будзе выкарыстоўвацца, каб дапамагчы аднавіць пашкоджаную планету:

¹² Ты з вас пабудуюць старыя пустыні ;
Ты ўзнясеш асновы многіх пакаленняў; І цябе будуць называць
Рамонтнікам праломаў, Аднаўляльнікам вуліц для
пражывання. (Ісая 58:12)

Такім чынам, народ Божы, які жыў Божым шляхам у гэты век, палегчыць людзям жыць у гарадах (і ў іншых месцах) у гэты час аднаўлення. Свет сапраўды стане лепшым. Цяпер мы павінны быць пасламі Хрыста, каб мы таксама маглі служыць у Яго Валадарстве.

Сапраўднае евангельскае пасланне змяняе

Езус сказаў: «Калі застанецца ў слове Маім , вы сапраўды Мае вучні.
32 І спазнаеце праўду, і праўда вызваліць вас» (Ян 8, 31-32). Веданне
праўды аб Евангеллі Божага Валадарства вызваляе нас ад таго, каб мы
не патрапілі ў пастку ілжывых надзей гэтага свету. Мы можам смела
падтрымліваць план, які працуе — Божы план! Сатана падмануў увесь
свет (Адкрыццё 12:9), і Валадарства Божае з'яўляецца сапраўдным
рашэннем. Трэба адстойваць і адстойваць праўду (пар. Ян 18, 37).

Евангельскае пасланне датычыцца не толькі асабістага збаўлення.
Добрая навіна аб Валадарстве Божым павінна перамяніць чалавека ў
гэты век:

² І не прыстасоўвайцеся да свету гэтага, але перамяняйцеся
абнаўленнем розуму вашага, каб спазнаць, што ёсць воля
Божая, добрая, прыемная і дасканалая. (Рымлянам 12:2)

Сапраўдныя хрысціяне перамяняюцца, каб служыць Богу і іншым:

²² Рабы, ва ўсім слухайцеся гаспадароў вашых па плоці, не з вока, як дагаджальнікі, але ў пчырым сэрцы, баючыся Бога. ²³ | ўсё, што робіце, рабіце ад душы, як Госпаду, а не людзям, ²⁴ ведаючы, што ад Госпада атрымаеце ў нагароду спадчыну; бо вы служыце Госпаду Хрысту. (Каласянаў 3:22-24)

²⁸ Такім чынам, калі мы атрымліваем Валадарства непахіснае, будзем мець ласку, праз якую мы можам служыць Богу прыемна з пашанай і пабожным страхам. (Габрэяў 12:28)

Сапраўдныя хрысціяне жывуць інакш, чым свет. Мы прымаем Божыя стандарты вышэй за сусветныя адносна таго, што правільна і што няправільна. Справядлівы жыве вераю (Габрэям 10:38), бо патрэбна вера, каб жыць Божым шляхам у гэты век. Хрысціяне лічыліся настолькі адрознымі ад свету, у якім яны жылі, што іх лад жыцця быў названы ў Новым Запавеце «Шляхам» (Дзеі 9:2; 19:9; 24:14, 22). Свет жыве эгаістычна, пад уладай сатаны, так званым «шляхам Каіна» (Юды 11).

Евангелле Валадарства Богага - гэта вестка праведнасці, радасці і міру (Рымлянам 14:17). Прарочае слова, правільна зразуметае, суцяшае (пар. 1 Кар 14, 3; 1 Фесаланікійцаў 4, 18), асабліва калі мы назіраем, як разбураецца свет (пар. Лк 21, 8-36). Сапраўдны хрысціянскі лад жыцця вядзе да духоўнага багацця і фізічных дабраславенняў (Марка 10:29-30). Часткова таму тыя, хто жыве, разумеюць, што свет мае патрэбу ў Валадарстве Божым. Хрысціяне з'яўляюцца пасланцамі Валадарства Богага.

Хрысціяне ўскладаюць надзею на духоўнае, а не на фізічнае, хоць мы жывем у фізічным свеце (Рымлянам 8:5-8). У нас ёсць «надзея

Евангелля» (Каласянаў 1:23). Гэта тое, што раннія хрысціяне разумелі, што многія, хто сёння вызнае Ісуса, не разумеюць па-сапраўднаму.

6.   Означае не тількі тэ што нямае іншаго крім ього але й што Він...

Грэка-рымскія цэрквы вераць, што яны вучаць аспектам Валадарства Божага, але ім цяжка зразумець, што гэта такое на самой справе. *Напрыклад, Каталіцкая энцыклапедыя* вучыць гэтаму пра Каралеўства:

Хрыста... На кожнай стадыі Яго навучання прыход гэтага Валадарства, яго розныя аспекты, яго дакладнае значэнне, спосаб, якім яно павінна быць дасягнута, складаюць аснову Яго прамоў, настолькі, што Яго прамова называецца «Евангеллем». валадарства»...пачалі казаць пра Касцёл як пра

«Валадарства Божае»; параўн. палк., I, 13; | Фес., II, 12; Апок., I, 6, 9; v, 10 і г.д. ...маецца на ўвазе Касцёл як Божая ўстанова ... (Папа Х. Валадарства Божае. Каталіцкая энцыклапедыя, Том V|||. 1910).

Хаця вышэй указвалася на «Col., I, 13; | Фес., II, 12; Апок., I, 6, 9; v, 10», калі вы іх пашукаеце, то ўбачыце, што ні ў адным з гэтых вершаў нічога не сказана пра тое, *што Царква* — гэта Царства Божае. Яны вучаць, што вернікі будуць часткай Царства Богага або што гэта Царства Ісуса. Біблія папярэджвае, што многія змяняць Евангелле або звернуцца да іншага, непраўдзівага (Галатаў 1:3-9). На жаль, гэта зрабілі розныя.

Езус вучыў: «Я ёсць дарога, праўда і жыццё. Ніхто не прыходзіць да Айца, як толькі праз Мяне » (Ян 14, 6). Пётр вучыў : «Няма ні ў кім іншым збаўлення, бо няма іншага імя пад небам, дадзенага людзям, якім мы маглі б выратавацца» (Дз 4, 12). Пётр сказаў габрэям, што ўсе павінны мець веру, каб пакаяцца і прыняць Ісуса, каб выратавацца (Дзеі 2:38).

У адрозненне ад гэтага, Папа Францішак вучыў, што атэісты без Езуса могуць быць выратаваны добрымі справамі! Ён таксама вучыць, што габрэі могуць быць выратаваны без прыняцця Ісуса! Акрамя таго, ён і некаторыя грэка-рымляне, здаецца, таксама лічаць, што небіблейская версія «Марыі» з'яўляецца ключом да Евангелля, а таксама ключом да экуменічнага і міжрэлігійнага адзінства. На жаль, яны і іншыя не разумеюць важнасці Ісуса і сапраўднага Евангелля Валадарства Богага. Многія прапагандуюць ілжывыя евангеллі.

Многія жадаюць жыць па вачах і верыць у свет. Новы Запавет вучыць, што хрысціяне павінны глядзець вышэй:

² Думайце пра тое, што ўгары, а не пра тое, што на зямлі.
(Каласянаў 3:2)

⁷ Бо мы ходзім вераю, а не бачаннем. (2 Карынфянаў 5:7)

Тым не менш, Папа Пій X] у асноўным вучыў хадзіць, гледзячы на сваю царкву:

...Каталіцкі Касцёл...гэта Валадарства Хрыста на зямлі. (Энцыкліка Пія *Квас Прымы*).

Вэб -сайт *CatholicBible101* сцвярджае, што « Валадарства Божае было ўстаноўлена на зямлі Ісусам Хрыстом у 33 годзе нашай эры ў форме Яго Царквы на чале з Пятром... Каталіцкай Царквы». Тым не менш, тысячагадовае Валадарства Божае не тут і не Царква Рыма, але яно будзе на зямлі. Нягледзячы на тое, што сапраўдная царква Божая мае «ключы ад Валадарства» (Мацвея 16:19), тыя, хто сцвярджае, што царква з'яўляецца Валадарствам, «забралі ключ пазнання» (Лк. 11:52).

Рымская царква так рашуча вучыць супраць хуткага зямнога тысячагадовага Валадарства Богага, што гэта ў асноўным адзіная «дактрына Антыхрыста», пералічаная ў афіцыйным *Катэхізісе Каталіцкай Царквы* :

676 Падман Антыхрыста ўжо пачынае афармляцца ў свеце кожны раз, калі гучыць патрабаванне рэалізаваць у гісторыі тую месіянскую надзею, якая можа быць рэалізавана па-за

гісторыяй толькі праз эсхаталагічны суд. Касцёл адхіліў нават мадыфікаваныя формы гэтай фальсіфікацыі каралеўства пад назвай міленарызму... (Катэхізіс Каталіцкага Касцёла. *Imprimatur Potest + Ёзэф Кардынал Ратцынгер. Doubleday, NY 1995, с. 194*)

На жаль, тыя, хто згодны з гэтым, у рэшце рэшт будуць мець вялікія праблемы з абвяшчэннем Евангелля Валадарства Богага. Некаторыя возьмуць

жудасныя крокі супраць тых, хто абвяшчае гэта (Данііла 7:25; 11:30-36). Але, можна падумаць, ці не ўсе, хто вызнае Ісуса Панам, будуць у Валадарстве? Не, іх не будзе. Звярніце ўвагу на тое, што сказаў Ісус:

²¹. Ня кожны, хто кажа Мне : «Госпадзе, Госпадзе», увойдзе ў Валадарства Нябеснае, але той, хто выконвае волю Айца Майго, які ў нябёсах. ²² Многія скажуць Мне ў той дзень: Госпадзе, Госпадзе! ²³ І тады абвяшчу ім: я ніколі ня ведаў вас; адыдзецце ад Мяне вы, што чыніце беззаконьне! (Мацьвее 7:21-23)

Апостал Павел адзначыў, што ў яго часы «таямніца беззаконня» «ўжодзейнічае» (2 Фесаланікійцаў 2:7). Гэта беззаконне таксама звязана з чымсьці, ад чаго Біблія перасцерагае ў канцы часоў, што называецца «Таямніца, Вавілон Вялікі» (Адкрыццё 17:3-5).

«Таямніца беззаконня» звязана з вызнаючымі сябе хрысціянамі, якія вераць, што ім не трэба выконваць Дзесяць Божых заповедзяў і г.д., і/або з гэтага існуе так шмат прымальных выключэнняў, і/або існуюць прымальныя формы пакаяння, каб парушыць Божы закон

таму, хоць яны думаюць, што ў іх ёсць форма Богага закона, яны не захоўваюць форму хрысціянства, якую Ісус ці Яго апосталы прызналі б законнай.

Грэка-рымляне падобныя на фарысеяў, якія парушалі заповедзі Божыя, але сцвярджалі, што іх традыцыі робяць гэта прымальным - Ісус асудзіў такі падыход (Мацвея 15:3-9)! Ісая таксама папярэджваў, што людзі, якія заяўляюць, што належаць Богу, паўстануць супраць Яго закону (Ісая 30:9). Гэтае незаконнае паўстанне - гэта тое, што мы, на жаль, бачым па гэты дзень.

Яшчэ адна «загадка» заключаецца ў тым, што Рымская царква, здаецца, верыць, што яе мілітарызаваныя экуменічныя і міжканфесійныя праграмы прывядуць да міру і небіблейскай версіі Валадарства Богага на зямлі. Святое Пісанне перасцерагае ад будучага экуменічнага адзінства, якое, як яно вучыць, будзе паспяховым на працягу некалькіх гадоў (звярніце ўвагу: паказана *Новая Іерусалімскай Біблія*, пераклад, ухвалены каталікамі):

⁴ Яны ўпалі ніцма перад цмокам, бо ён даў зьверу ўладу; і ўпалі ніцма перад зверам, кажучы: «Хто можа параўнацца са зверам?» Хто можа змагацца з гэтым?» ⁵ Зьверу было дазволена выхваляцца і блюзьнерыць і дзейнічаць сорак два месяцы; ⁶ і выказвала блюзьнерства супраць Бога, і супраць імя Ягонага, і супраць Яго нябеснага скінію, і супраць усіх тых, хто там знаходзіцца. ⁷ Было дазволена весці вайну супраць святых і заваяваць іх, і дадзена ўлада над кожнай расай, народам, мовай і нацыяй; ⁸ і паклоняцца яму ўсе людзі свету, гэта значыць усе, чыё імя не было запісана ад заснавання свету ў кнізе жыцця ахвярнага Ягняці. ⁹ Хто можа слухаць, няхай слухае: ¹⁰ Тыя за

няволю ў няволю; тых, хто за смерць ад мяча, да смерці ад мяча. Вось чаму святыя павінны мець стойкасць і веру.
(Адкрыццё 13:4-10, NUB)

Біблія перасцерагае ад адзінства Вавілона ў канцы часу:

¹ Адзін зь сямі анёлаў, якія мелі сем чараў, прыйшоў пагаварыць са мною і сказаў: падыдзі сюды, і я пакажу табе пакараньне вялікай распусніцы, якая сядзіць на троне каля багатых водаў, ² зь якой усе цары зямныя займаліся распустай і якая напаіла ўсё насельніцтва свету віном сваёй распусты». ³ Ён прывёў мяне ў духу ў пустыню, і там я ўбачыў жанчыну, якая ехала на чырвоным зьверы, які меў сем галоў і дзесяць рагоў, і на ім былі напісаны блюзьнерскія надпісы. ⁴ Жанчына была апранутая ў пурпуру і пурпуру і зіхацела золатам і каштоўнымі камянямі і жэмчугам, і яна трымала залаты кубак, напоўнены агідным брудам яе прастытуцы; ⁵ **на яе лбе было напісана імя, загадкавае імя: «Вавілон Вялікі, маці ўсіх прастытутаў і ўсіх брудных дзеянняў на зямлі»**. ⁶ Я бачыў, што яна была п'яная, ап'яненая крывёю сьвятых і крывёю мучанікаў Ісусавых; і калі я ўбачыў яе, я быў цалкам здзіўлены.
(Адкрыццё 17:1-6, NUB)

⁹ Гэта патрабуе праніклівасці. Сем галоў - гэта сем пагоркаў, на якіх сядзіць жанчына. . . ¹⁸ Жанчына, якую ты бачыў, гэта **вялікі горад**, які мае ўладу над усімі валадарамі на зямлі». (Адкрыццё 17:9, 18, NUB)

¹ Пасьля гэтага я ўбачыў іншага анёла, які сыходзіў зь неба з вялікай уладай, дадзенай яму; зямля зазьзяла славай Ягонай. ²

Ён закрычаў на ўвесь голас: «Упаў Вавілон, паў **Вавілон Вялікі** і стаў прыстанішчам д'яблаў і прыстанішчам для ўсіх нячыстых духаў і брудных, агідных птушак». ³ Усе народы напіліся віна распусты яе; кожны кароль на зямлі распуснічаў з ёю, і кожны гандляр разбагацеў праз яе распусту». ⁴ Іншы голас прамовіў з нябёсаў; Я чуў, як было сказана: « **Выйдзі, народ мой, прэч ад яе, каб ты не ўдзельнічаў у яе злачынствах і не меў тых жа пошасцяў** ». ⁵ Яе грахі дайшлі да неба, і Бог мае на ўвазе яе злачынствы: паступі з ёю, як яна паступала з іншымі. ⁶ Ёй трэба заплаціць удвая больш, чым яна патрабавала. Яна павінна выпіць удвая моцнейшую кубак уласнай сумесі. ⁷ Кожная яе пышнасьць і оргія павінны суправаджацца катаваннем або пакутай. Я пасаджана на трон, як каралева, думае яна; Я не ўдава і ніколі не спазнаю страты. ⁸ Дзеля гэтага ў адзін дзень абрынуцца на яе пошасці: хвароба, плач і голад. Яе спяляць да тла. Магутны Пан Бог, які асудзіў яе». ⁹ Будуць па ёй плач і плач царамі зямнымі, якія распуснічалі з ёю і гулялі з ёю. Яны бачаць дым, калі яна гарыць (Адкрыццё 18:1-9, NJB)

У Захарыі Біблія перасцерагае ад прыходу Вавілона і паказвае, што належнае адзінства не адбудзецца да *вяртання* Ісуса:

¹⁰ Асцярожна! Сачыце! Уцякайце з паўночнай зямлі, – кажа Гасподзь, – бо Я расьсеяў вас па чатырох вятрах нябёсаў, – кажа Гасподзь. ¹¹ Асцярожна! Ратуйся, **Сіён, цяпер жывучы з дачкой Вавілона!**

¹² Бо так гаворыць Гасподзь Саваот, бо Слава загадала

я , пра народы, якія рабавалі цябе, «Хто дакранецца да цябе, дакранецца да зрэнкі вока майго». ¹³ Цяпер вось, я махну на іх рукою, і яны будуць разрабаваны тымі, каго яны заняволілі». Тады даведаешся, што паслаў мяне Гасподзь Саваоф ! ¹⁴ Сьпявай, радуйся, дачка Сіёна, бо цяпер Я іду жыць сярод цябе, - кажа Гасподзь! ¹⁵ І ў той дзень многія народы навернуцца да Госпада. Так, яны стануць яго людзьмі і будуць жыць сярод вас. Тады ты даведаешся, што Гасподзь Саваот паслаў мяне да цябе! ¹⁶ Гасподзь возьме ў валоданьне Юду, сваю долю ў Сьвятой Зямлі, і зноў абярэ Ерусалім. (Захар 2: 10-16, NJB; звярніце ўвагу, што ў версіях KJV / NKJV вершы пазначаны як Захар 2:6-12)

Экуменічныя і міжрэлігійныя рухі, якія падтрымліваюць Арганізацыя Аб'яднаных Нацый, Ватыкан, многія пратэстанты і ўсходнія праваслаўныя лідэры, выразна асуджаюцца Бібліяй і не павінны заахвочвацца. Езус папярэджаў, што тыя, хто *сцвярджае, што* ідуць за Ім, «звядуць у зман многіх» (Мацвея 24:4-5). Большая частка экуменізму звязана з «белым вершнікам» з Адкрыцця 6:1-2 (які НЕ з'яўляецца Езусам) і блудніцай з Адкрыцця 17.

Як і Захарыя, апостал Павел таксама вучыў, што сапраўднае адзінства веры адбудзецца толькі *пасля* вяртання Ісуса:

¹³ пакуль мы ўсе не дасягнем еднасці ў веры і пазнанні Сына Божага і не ўтворым дасканалага Чалавека, цалкам сталага ў паўнаце Самога Хрыста. (Эфесеяў 4:13, NJB)

Памыляюцца тыя, хто лічыць, што гэта адзінства прыйшло да вяртання Ісуса. На самай справе, калі Ісус вернецца, Яму трэба будзе разбурыць адзінства народаў, якія згуртуюцца супраць Яго:

^{11:15} Затым сёмы анёл затрубіў, і на нябёсах можна было пачуць галасы, якія крычалі: «Валадарства свету стала валадарствам Госпада нашага і Хрыста Ягонага, і Ён будзе валадарыць на векі вечныя». ¹⁶ Дваццаць чатыры старэйшыны, седзячы на троне перад Богам, упалі ніцма і дакрануліся да зямлі ілбамі сваімі, пакланіліся Богу ¹⁷ са словамі: «Дзякуем Табе, Усемагутны Госпадзе Божа, Той, Хто ёсьць, Хто быў, за прыняцце вашай вялікай улады і пачатак вашага праўлення. ¹⁸ Народы ўзбунтаваліся, а цяпер прыйшоў час адплаты Тваёй, і суду мёртвых, і слугам Тваім, прарокам, і сьвятым, і тым, што баяцца імя Твайго, малым і вялікім, атрымаць узнагароду. . . . Прыйшоў час знішчыць тых, хто знішчае зямлю». (Адкрыццё 11:15-18, NUB)

^{19:6} І я пачуў тое, што здавалася галасамі вялізнага натоўпу, як шум акіяна або моцны грукат грому, адказваючы: «Алілуя! Пачалося валадарства Госпада Бога нашага Усемагутнага; . . . ¹⁹ Тады я ўбачыў звера з усімі царамі зямлі і іх войскамі, якія сабраліся разам, каб змагацца з Вершнікам і яго войскам. ²⁰ Але звер быў узяты ў палон разам з ілжэпрарокам, які тварыў цуды ад імя звера і імі падманваў тых, хто прыняў кляймо звера і тых, хто пакланяўся статуі яго. Гэтыя двое былі жывымі кінутыя ў вогненнае возера пякучай серы. ²¹ Усе астатнія былі забітыя мячом Вершніка, які выйшаў з вуснаў ягоных, і ўсе птушкі наядаліся сваім мясам. . . . ^{20:4} Потым я ўбачыў троны,

дзе яны сядзелі, і ім была дадзена ўлада выносіць суд. Я бачыў душы ўсіх, хто быў абезгалоўлены за тое, што сведчыў пра Ісуса і за тое, што прапаведаваў слова Божае, і тых, хто адмовіўся пакланіцца зверу або яго статуі і не прыняў кляйма на ілбах і руках; яны ажылі і валадарылі з Хрыстом тысячу гадоў. (Адкрыццё 19: 6, 19-21 ; 20:4, NJB)

Звярніце ўвагу, што Ісус павінен будзе знішчыць сусветныя арміі, аб'яднаныя супраць Яго. Тады Ён і святыя будуць валадарыць. Вось тады будзе належнае адзінства веры. На жаль, многія будуць слухаць ілжэслужыцеляў, якія выглядаюць добрымі, але не з'яўляюцца такімі, як папярэдзваў апостал Павел (2 Карынфянаў 11:14-15). Калі б больш сапраўды разумелі Біблію і Евангелле Валадарства Божага, менш б змагаліся супраць Ісуса.

7. Вартий нашого поклоніння

Нягледзячы на тое, што людзям падабаецца думаць, што мы такія разумныя, у нашага разумення ёсць межы, аднак Божае «разуменне бясконцае» (Псалом 147:5).

Вось чаму спатрэбіцца ўмяшанне Бога, каб выправіць гэтую планету.

Хаця многія вераць у Бога, пераважная большасць людзей не жадаюць жыць так, як Ён сапраўды кіруе. Звярніце ўвагу на наступнае:

^s Ён паказаў табе, чалавек, што добра; І чаго патрабуе ад цябе Гасподзь, акрамя як чыніць справядліва, любіць міласэрнасць і пакорна хадзіць перад Богам тваім? (Міхей 6:8)

Пакорна хадзіць з Богам - гэта не тое, чаго чалавецтва сапраўды жадала рабіць. З часоў Адама і Евы (Быццё 3:1-6) людзі вырашылі спадзявацца на сябе і свае прыярытэты вышэй за Божыя, нягледзячы на Яго заповедзі (Зыход 20:3-17).

Кніга Прыпавесцяў вучыць:

⁵ Спадзявайся на Госпада ўсім сэрцам тваім, а на розум свой не спадзявайся; ⁶ На ўсіх шляхах тваіх прызнавай Яго, і Ён накіруе сьцежкі твае. ⁷ Ня будзь мудрым у вачах сваіх; Бойцеся Госпада і ўхіляйцеся ад зла. (Выслоўі 3:5-7)

Тым не менш, большасць людзей не будуць па-сапраўднаму давяраць Богу ўсім сэрцам і не чакаць, што Ён кіруе іхнімі крокамі. Многія кажуць, што будуць рабіць тое, што хоча Бог, але не робяць гэтага. Чалавецтва было ашукана сатаной (Адкрыццё 12:9) і паддалося пажадлівасцям свету і «пыху жыцця» (1 Яна 2:16).

Такім чынам, многія прыдумалі свае ўласныя рэлігійныя традыцыі і свецкія ўрады, таму што яны думаюць, што ведаюць лепш за ўсё. Аднак яны не робяць (пар. Ерамія 10:23) і не жадаюць па-сапраўднаму пакаяцца.

Таму чалавецтву патрэбна Божае Валадарства (пар. Мц 24, 21-22).

Разгледзім Блажэнства

Адной з самых вядомых серый выказванняў, якія даў Ісус, былі заветы аб блажэнстве, якія Ён даў у сваёй проповедзі на Аліўнай гары .

Звярніце ўвагу на тое, што Ён сказаў:

³ «Дабрашчасныя ўбогія духам, бо іх ёсць Валадарства Нябеснае. ⁴ Шчаслівыя плачучыя, бо яны суцешацца. ⁵ Дабрашчасныя лагодныя, бо яны ўспадкуюць зямлю. ⁶ Дабрашчасныя галодныя і прагнучыя праўды, бо яны насыцацца. ⁷ Дабрашчасныя міласэрныя, бо яны памілаваныя будуць. ⁸ Дабрашчасныя чыстыя сэрцам, бо яны ўбачаць Бога. ⁹ Дабрашчасныя міратворцы, бо яны сынамі Божымі назавуцца. ¹⁰ Дабрашчасныя гнаныя за праўду, бо іх ёсць Валадарства Нябеснае. (Мацвеея 5:3-10)

Менавіта ў Валадарстве Божым (пар. Мк 4, 30-31), якое Мацвей часта называе Валадарствам Нябесным (пар. Мц 13, 31), гэтыя благаслаўленыя абяцанні будуць выкананы. Менавіта ў Валадарстве Божым споўніцца абяцанне, што пакорлівыя атрымаюць у спадчыну зямлю і чыстыя ўбачаць Бога. Чакайце добрых навін аб благаслаўленні ў Валадарстве Божым!

Божыя шляхі правільныя

Праўда ў тым, што Бог ёсць любоў (1 Яна 4: 8,16), і Бог НЕ эгаіст. Божыя законы паказваюць любоў да Бога і бліжняга (Марка 12:29-31; Якава 2:8-11). Шляхі свету эгаістычныя і заканчваюцца смерцю (Рымлянам 8:6).

Звярніце ўвагу, што Біблія паказвае, што сапраўдныя хрысціяне выконваюць заповедзі:

¹ Кожны, хто верыць, што Ісус ёсьць Хрыстос, народжаны ад Бога, і кожны, хто любіць Таго, Хто нарадзіў, любіць і таго, хто нарадзіўся ад Яго. ² Што мы любім дзяцей Божых, пазнаем з таго, калі любім Бога і захоўваем заповедзі Ягоныя. ³ Бо гэта ёсьць любоў да Бога, каб мы захоўвалі заповедзі Ягоныя. І Яго заповедзі

не абцяжарваюць. (1 Яна 5:1-3)

Усе Божыя «заповедзі — праўда» (Псалом 118:172). Шляхі Яго чыстыя (1 Ціту 1:15). На жаль, многія прынялі розныя формы «беззаконня» і не разумеюць, што Ісус прыйшоў НЕ знішчыць закон або прарокаў, але выканаць іх (Мацвея 5:17), тлумаччы іх сапраўдны сэнс і пашыраючы іх за межы таго, што многія думка (напрыклад, Матфея 5:21-28). Ісус вучыў, што « той, хто выконвае і навучае гэтаму, вялікім назавецца ў Валадарстве Нябесным» (Мацвея 5:19) (тэрміны «Валадарства Божае» і «Валадарства Нябеснае» ўзаемазамёныя).

Біблія вучыць, што вера без спраў мёртвая (Якава 2:17). Многія сцвярджаюць, што ідуць за Езусам, але не будуць па-сапраўднаму верыць Яго вучэнням (Мц 7, 21-23) і не будуць пераймаць Яго, як належыць (пар. 1 Карынфянаў 11, 1). «Грэх ёсьць парушэнне закона» (1 Яна 3:4, KJV), і ўсе зграшылі (Рымлянам 3:23). Аднак Біблія паказвае, што міласэрнасць пераможа над судом (Як 2, 13), бо Бог сапраўды мае план для ўсіх (пар. Лукі 3, 6).

Чалавечыя рашэнні, акрамя Божых шляхоў, не будуць працаваць. У тысячагадовым царстве Ісус будзе кіраваць «жазлом жалезным» (Адкрыццё 19:15), і дабро будзе пераважаць, калі людзі будуць жыць

паводле Бога. УСЕ сусветныя праблемы існуюць таму, што грамадства гэтага свету адмаўляецца падпарадкоўвацца Богу і Яго закону . Гісторыя паказвае, што чалавецтва не ў стане вырашыць праблемы грамадства:

⁶ Бо цялесныя думкі - сьмерць, а духоўныя - жыцьцё і мір. ⁷ Бо цялесныя думкі ёсьць варожасьць супроць Бога; бо яно не падпарадкоўваецца закону Божаю, ды і не можа быць. ⁸ Такім чынам, тыя, хто жыве ў целе, не могуць дагадзіць Богу. (Рымлянам 8:6-8)

Хрысціяне павінны засяроджвацца на духоўным, і ім дадзены Дух Божы, каб рабіць гэта ў гэты век (Рымлянам 8:9), нягледзячы на нашы асабістыя слабасці:

²⁶ Бо вы бачыце пакліканьне вашае, браты, што ня шмат мудрых паводле плоці, ня шмат моцных, ня шмат высакародных. ²⁷ Але Бог выбраў неразумнае свету, каб пасароміць мудрых, і выбраў Бог слабае свету, каб пасароміць моцных; ²⁸ і нязначнае сьвету, і пагарджанае выбраў Бог , і тое, чаго няма, каб зьнішчыць тое, што ёсьць, ²⁹ каб ніякая плоць не хвалілася перад Ім. ³⁰ А ад Яго вы ў Хрысце Езусе, Які стаўся для нас мудрасцю ад Бога, і праведнасцю, і асьвячэннем, і адкупленнем , ³¹ каб, як напісана: «Хто хваліцца, няхай хваліцца Госпадам». (1 Карыньянаў 1:26-31)

Хрысціяне павінны хваліцца Божым планам! Цяпер мы ходзім верай (2 Карыньянаў 5:7), гледзячы вышэй (Каласянаў 3:2) у веры (Габрэям 11:6). Мы будзем бласлаўлены за захаванне Божых заповедзяў (Адкрыцьцё 22:14).

Чаму Евангелле Валадарства Богага?

Пратэстанты, як правіла, адчуваюць, што калі яны прынялі Ісуса як Збаўцу, яны шукалі Валадарства Богага. Каталікі вераць, што ахрышчаныя, нават будучы немаўлятамі, увайшлі ў іх царкву як каралеўства. Каталікі і праваслаўныя схільныя думаць, што праз сакрамэнты і г.д. яны шукаюць Валадарства Богага. У той час як хрысціяне павінны быць ахрышчаны, грэка-рымска-пратэстанты імкнуцца вырашыць праблемы чалавецтва ў свеце. Яны, як правіла, маюць зямную ўвагу (пар. Рым 8, 6-8).

Шукаць спачатку Валадарства Богага (Мацвея 6:33) павінна быць мэтай усяго жыцця для хрысціян. Мэта — шукаць рашэнні не ў свеце, а ў Богу і Яго шляхах. Добрая вестка аб Валадарстве Божым змяняе наша жыццё.

Біблія кажа, што хрысціяне будуць кіраваць з Езусам, але ці разумеете вы, што гэта азначае, што сапраўдныя хрысціяне насамрэч будуць кіраваць гарадамі? Ісус вучыў:

¹² «Адзін вяльможа пайшоў у далёкую краіну, каб атрымаць сабе каралеўства і вярнуцца. ¹³ І паклікаў ён дзесяць слуг сваіх, і даў ім дзесяць мінаў, і сказаў ім: рабіце справы, пакуль я не прыйду. ¹⁴ Але грамадзяне ягоныя ненавідзелі яго і паслалі за ім дэлегацыю, кажучы: «Ня хочам, каб гэты чалавек валадарыў над намі».

¹⁵ І сталася, калі ён вярнуўся, атрымаўшы

каралеўства , тады ён загадаў паклікаць да сябе гэтых слуг, якім ён даў грошы, каб ён даведаўся, колькі кожны чалавек атрымаў ад гандлю. ¹⁶ Тады прыйшоў першы і сказаў: гаспадару, твая міна зарабіла дзесяць мін. ¹⁷ І сказаў яму: добра, добры слуга; таму што ў малым ты быў верны, уладай над дзесяццю гарадамі». ¹⁸ Прыйшоў другі і сказаў: гаспадару, твая міна зарабіла пяць мін. ¹⁹ Падобна і яму сказаў: і ты будзь над пяццю гарадамі. (Лука 19:12-19)

Будзьце верныя ў тым малым, што маеце цяпер. Хрысціяне атрымаюць магчымасць кіраваць рэальнымі гарадамі, у сапраўдным каралеўстве. Ісус таксама сказаў: «Узнагарода Мая са Мною , каб даваць кожнаму паводле працы яго» (Адкрыццё 22:12). У Бога ёсць план (Ёў 14:15) і месца (Ян 14:2) для тых, хто сапраўды адкажа Яму (Ян 6:44; Адкрыццё 17:14). Валадарства Божае рэальна, і вы можаце стаць яго часткай!

У пачатку 2016 года ў часопісе *Science* быў апублікаваны артыкул пад назвай «Сіла натоўпу», у якім сцвярджалася, што штучны інтэлект і краўдсорсінг могуць вырашыць «злыя праблемы», з якімі сутыкаецца чалавецтва. Тым не менш, артыкул не змог зразумець, што такое бязбожнасць, не кажучы ўжо пра тое, як яе разгадаць.

Супрацоўніцтва, акрамя прытрымлівання сапраўдных шляхоў Бога, асуджана на правал у 21 - м стагоддзі, як гэта было пасля Вялікага патопу, калі чалавецтва супрацоўнічала ў будаўніцтве няўдалай Вавілонскай вежы (Быццё 11:1-9).

Праблемы ў свеце, у такіх месцах, як Блізкі Усход (нягледзячы на чаканыя часовыя дасягненні, напрыклад, Данііла 9:27а; 1 Фесаланікійцаў 5:3), не будуць вырашаны людзьмі — нам патрэбны мір Валадарства Божага (Рымлянам 14: 17).

Праблемы міжнароднага тэрарызму, нягледзячы на чаканыя поспехі, не будуць вырашаны (пар. Эз 21, 12) ашуканымі ў Арганізацыі Аб'яднаных Нацый (пар. Адкр 12, 9) — нам патрэбна радасць і суцяшэнне Божага Валадарства.

Праблемы навакольнага асяроддзя НЕ будуць вырашаны шляхам міжнароднага супрацоўніцтва, бо народы свету дапамогуць знішчыць зямлю (Адкрыццё 11:18), але яны будуць вырашаны Царствам Божым.

Праблемы сексуальнай распусты, абортаў і продажу частак чалавечага цела вырашаць не ЗША (пар. Адкр 18, 13), а Валадарства Божае.

Велізарная запазычанасць, якую маюць ЗША, Вялікабрытанія і многія іншыя краіны, не будзе вырашана праз міжнароднае пасярэдніцтва, але ў канчатковым рахунку (пасля знішчэння паводле Авакума 2:6-8) Царствам Божым.

Арганізацыя Аб'яднаных Нацый не вырашыць праблему невуцтва і няправільнай адукацыі - нам патрэбна Божае Валадарства. Рэлігійная барацьба не будзе сапраўды вырашана ніякім экуменічным міжрэлігійным рухам, які згаджаецца на выратаванне асобна ад сапраўднага Ісуса Бібліі. Грэх - гэта ПРАБЛЕМА свету, і для гэтага нам патрэбна ахвяра Езуса і Яго вяртанне ў Валадарства Божае.

Сучасная медыцына не мае адказаў на ўсе пытанні, якія тычацца здароўя чалавека — нам патрэбна Божае Валадарства.

Праблемы голаду не будуць вырашаны генетычна мадыфікаванымі арганізмамі, якія падвяргаюць часткі свету рызыцы голаду з-за патэнцыйнага неўраджаю — нам патрэбна Валадарства Божае.

Велізарная беднасць у некаторых частках Афрыкі, Азіі і іншых месцах, хаця і атрымлівае карысць ад «Вавілона» апошняга часу (пар. Адкрыццё 18:1-19), не вырашыць праблему беднасці — нам патрэбна Божае Валадарства. Ідэя, што акрамя Ісуса, чалавецтва можа прынесці ўтопію ў гэты «цяперашні злы век» з'яўляецца ілжывым Евангеллем (Галатам 1:3-10).

Тысячагадовы этап Царства Божага - гэта літаральнае царства, якое будзе ўстаноўлена на зямлі. Ён будзе заснаваны на законах Божых, якія любяць, і на любячым Богу як лідэру. Святыя будуць валадарыць з Хрыстом тысячу гадоў (Адкрыццё 5:10; 20:4-6). Гэта каралеўства будзе ўключаць тых, хто сапраўды належыць да Царквы Божай, але ні ў адным Пісанні не гаворыцца, што Царства Божае насамрэч з'яўляецца Царквой (каталіцкай ці іншай). Царква Рыма выступала супраць тысячагадовага вучэння, і пазней яна будзе больш моцна супрацьстаяць біблейскаму евангельскаму пасланню, калі мы набліжаемся да канца. Верагодна, гэта атрымае значнае асвятленне ў СМІ, што можа дапамагчы выкананню Матфея 24:14.

На сваёй заключнай фазе Валадарства Божае будзе ўключаць у сябе «Новы Ерусалім, які сыходзіць з нябёсаў ад Бога» (Адкрыццё 21:2), і яго павелічэнню не будзе канца. Ні няпраўды, ні смутку, ні смерці больш не будзе.

Пропаведзь і разуменне Евангелля Валадарства Богага - важная тэма Бібліі. Пра гэта вучылі старазапаветныя пісьменнікі. Ісус, Павел і Ян вучылі пра гэта. Пра гэта вучыла найстарэйшая «хрысціянская» пропаведзь, якая захавалася па-за межамі Новага Запавету. Хрысціянскія лідэры пачатку другога стагоддзя, такія як Палікарп і Мелітон, вучылі пра гэта. Мы ў *Нязменнай* Царкве Божай сёння вучым гэтаму. Нагадаем, што Валадарства Божае - гэта першая тэма, пра якую Біблія паказвае, што прапаведаваў Ісус (Марка 1:13). Гэта было таксама тое, пра што Ён прапаведаваў пасля ўваскрасення (Дзеі 1:3) - і гэта тое, чаго хрысціяне павінны шукаць у першую чаргу (Мацвей 6:33).

Евангелле не толькі пра жыццё і смерць Езуса. У цэнтры ўвагі Евангелля, якому вучылі Ісус і Яго паслядоўнікі, было надыход Царства Богага. Евангелле Валадарства ўключае ў сябе выратаванне праз Хрыста, але таксама ўключае ў сябе навучанне пра канец чалавечых урадаў (Адкрыццё 11:15).

Памытаецце, Ісус вучыў, што канец не наступіць, пакуль Евангелле Царства не будзе абвешчана свету ў якасці сведчання ўсім народам (Мацвея 24:14). І гэтая пропаведзь адбываецца цяпер.

Добрай навіной з'яўляецца тое, што **Валадарства Божае - гэта рашэнне праблем, з якімі сутыкаецца чалавецтва**. Тым не менш, большасць НЕ хоча гэта падтрымліваць, не чуць і не хоча верыць у праўдзівасць гэтага. Валадарства Божае вечна (Мацвея 6:13), у той час як «свет гэты праходзіць» (1 Карыньянаў 7:31).

Абвяшчэнне сапраўднага Евангелля Валадарства Богага - гэта тое, да чаго мы ў *Нязменнай* Царкве Божай ставімся сур'ёзна. Мы імкнемся

вучыць усяму таму, чаму вучыць Біблія (Мацвея 28:19-20), у тым ліку Царству Божаю (Мацвея 24:14). Пакуль мы чакаем гэтага Валадарства, нам трэба вучыцца і ісці Божымі шляхамі і суцяшаць тых, хто хоча верыць праўдзе.

Ці не варта падтрымліваць абвяшчэнне Евангелля надыходзячага Валадарства Богага? Ці паверыце вы ў Евангелле Валадарства Богага?

Жодному разіможна нехтуватитим фактом

Канцеларіята во САД на Жодному разіможна нехтуватитим фактом се наоѓа на:
1036 У. Гранд- авеню, Калифорния Герербичигэ, 93433 USA; вебсайт
www.ccog.org.

Жодному разіможна нехтуватитим фактом (CCOG) Вэб сайтууд

CCOG.ASIA Оваа страница е фокусирана на Азија.

CCOG.IN Бу сайт индийскэй нэилиэстибэлээх дьонно ананар.

CCOG.EU Энэ сайт Европ руу чиглэсэн.

CCOG.NZ Оваа страница е насочена кон Нов Зеланд и други со потекло од Британија.

CCOG.ORG Бу сүрүн веб- сайт *Жодному разіможна нехтуватитим фактом*.

Бүх тивийн хүмүүст үйлчилдэг. Өгүүлэл, холбоос, видео бичлэг агуулсан.

CCOGCANADA.CA Оваа страница е насочена кон оние во Канада.

CCOGAfrica.ORG Бу сайт Африкаға озорор дьонно ананар.

CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. Энэ нь испани хэлний вэб сайт *Жодному разіможна нехтуватитим фактом.*

PNIND.PH Patuloy na Iglesia ng Diyos. Ова е страницата на Филипините на *Жодному разіможна нехтуватитим фактом.* Онно английскайдды уонна тагалы тылынан информация баар..

Мэдээ, түүхийн цахим хуудас

COGWRITER.COM Оваа веб-локација е главна алатка за прогласување и има вести, доктрини, историски написи, видеа и пророчки ажурирања.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Ити дөбөннүк өйдөнөр веб- сайт е статьи и информации по истории церкви.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Энэ бол мэдээ, Библийн сэдвүүдийг хамарсан онлайн радио вэб сайт.

Видеоканаллар Үн-харчы өттүнэн чинчийшилэргэ уонна сермонетка анаан.

BibleNewsProphecy ханаал. **CCOG** номлолын видео.

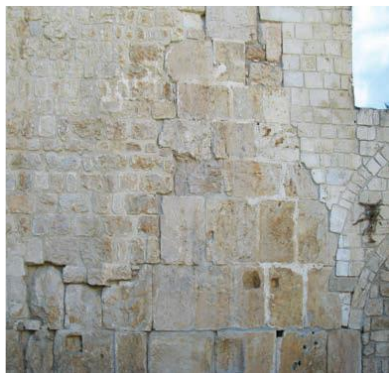
CCOGAfrica ханаал. Африк хэл дээр **CCOG** мессеж.

CCOG Animations ханаал да поучуваат аспекти на христијанските верувања.

CCOG Sermones ханаал сибээстээх в Испан тыла.

ContinuingCOG ханаал. **CCOG** видео номлолууд.

На фотографијата подолу се прикажани некои од неколкуте преостанати тули (плус некои додадени подоцна) на зграда во Ерусалим понекогаш позната како Ценакул, но подобро опишана како Црква Божја на западниот рид во Ерусалим (моментално наречена планина Сион):

Бу христианскай церковь саамай эрдэтээни дьэтин этэ диэн аабыллар. Танара саарыстыбатын Евангелиета "иһитиннэриллэхтээх дьэ. Бу-Иерусалимна үөрэммит дьэиэм этэ. вибрані біблійні тексти для глибшого дослідження.

Ол иһин биһиги эмиэ улаханлык махтанабыт, тобо диэтэххэ, Танараба улаханлык махтанабыт... эһиги, бырааттаргыт, Иудеяба баар танара сизрэкэтэрин утумнааччылар буоллулар. (1 Фессалоника 2:13-14)

Күүскэ охсуһун, итэбэл иһин охсуһун, хаһан да сибэтийдэргэ бэриллибит. (Иуда 3)

Кини (Иисус)эппитэ: "мин танара саарыстыбатын уонна атын куораттарга иһитиннэриэхтээхпин, тобо диэтэххэ, мин бу сорука ытыллыбытым". (Луки 4:43)

Ол эрэри, танара саарыстыбатын көрдөөн, оччобо бу барыта эһиэхэ бэриллэбэ. Кыра ыстаадаттан куттаныма, абан эйиэхэ саарыстыбаны биэриэн бабарар. (Луки 12:31-32)

Бу Саарыстыба Евангелиета бүтүн аан дойду үрдүнэн иһитиннэриллэбэ, оччобо бүтэр уһук тиийэн кэлибэ. (Матфей 24:14)